

OBJATIE

DEBONNAIRE KOVACS

Modlitebný týždeň mládeže 2020

Oddelenie detí a mládeže Intereurópskej
divízie Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

O AUTORKE

Debbonnaire Kovacs sa už v detstve venovala autorskej tvorbe. Keď mala jedenásť rokov, časopis Junior Guide uverejnil jej prvý príbeh. Ako štrnásťročná dostala za úlohu pripraviť si kázanie na veľkú mládežnícku akciu. Necítila sa na to a myslela si, že to nezvládne. No napokon prekonala strach a svoje kázanie predniesla. V sedemnástich rokoch napísala prednášky pre Modlitebný týždeň mládeže na akadémii Mount Vernon. Dnes je spisovateľkou a rečníčkou na plný úväzok. Vydala devätnásť kníh vrátane biblických učebníc používaných v adventistických školách v Severnej Amerike. Napísala vyše päťsto príbehov a článkov. Prednáša na táborových zhromaždeniach, stretnutiach žien a mnohých ďalších akciách.

Debbonnaire Kovacs dôrazne vyzýva mladých ľudí, aby šli za svojimi snami. Povzbudzuje ich, aby nečakali, kým budú starší, ale urobili to, k čomu ich Boh vedie. Túži po tom, aby každý, kto číta jej slová, prehĺbil svoj vzťah s Ježišom a vydal sa cestou, ktorú mu Boh ukáže. Jej webové stránky nájdete na www.debbonnaire.com.

Autorka žije v Berea, Kentucky, na malej farme. Chová kozy a sliepky, stará sa o záhradu a sad. Živí sa umeleckým pletením, krajkovaním a iným textilným umením. Jej prvým románom bola Gaelina záhrada, ktorej hlavnou témou je odpustenie a zmierenie.

ÚVODNÉ INFORMÁCIE

AKO NAPLÁNOVAŤ MODLITEBNÝ TÝŽDEŇ MLÁDEŽE

1. **Začnite plánovať.** Naplánujte si, ako strávite tento výnimočný týždeň modlitieb. Vytýčte si jasný cieľ, vytvorte tím a nezabudnite prizvať svojho kazateľa.
2. **Zistite si informácie o Celosvetovom dni mládeže.** Týmto dňom sa začína modlitebný týždeň. Navštívte webovú stránku www.gcyouthministries.org alebo sa skontaktujte so svojim vedúcim mládeže pri únii.
3. **Nájdite si modlitebných bojovníkov.** Vytvorte tím mládežníkov, ktorí sa budú za vás a vašu službu pravidelne modliť. Mala by to byť skupina ľudí, s ktorými môžete otvorene hovoriť o svojich osobných potrebách aj o potrebách, ktoré sa týkajú vašej služby.
4. **Vyberte vhodné piesne.** Zapojte do projektu mládežnícky spevokol. Ak takýto spevokol nemáte, možno práve teraz je vhodná príležitosť nato, aby ste ho vytvorili. Vyberte piesne, ktoré máte všetci radi a ktoré sa hodia k téme každého večera. Alebo si zvolte jednu pieseň ako hymnu na celý týždeň.
5. **Vytvorte tím zodpovedný za priebeh všetkých ôsmich večerných prednášok.** Podľa počtu členov vášho zboru môže mať 4 – 8 ľudí. Do tímu pozvite iba mládežníkov a vedúcich (napr. Pathfindra, sobotnej školy, kazateľa atď.), ktorí sú zapálení a majú o vec skutočný záujem. Je to veľmi dôležité, pretože len tak sa s touto úlohou všetci členovia tímu stotožnia a nezostane všetko len na vás a jednom pomocníkovi. Stretávajú sa spolu tri týždne – aspoň jeden týždeň si nechajte na premýšľanie o obsahu lekcií; posledný týždeň sa zamerajte na zhodnotenie a ukončenie. Jasne si vytyčte zámer a cieľ svojej činnosti, najlepšie hneď na prvom stretnutí. Na každý večer vyberte jedného rečníka z mládežníkov.
6. **Zahrňte do modlitebného týždňa mládeže aj Celosvetový deň mládeže.** Tento deň by mal byť dňom, keď sa mladí ľudia učia obetavo slúžiť svojmu zboru a okoliu. Ak ste len malá skupinka mládeže a nemáte možnosť naplánovať si nejakú užitočnú činnosť pre vaše okolie, skúste nadviazať kontakt s veriacimi mládežníkmi z iných cirkví. Odbúrate tým denominačné bariéry a môžete spolu zrealizovať nejaký nápad alebo akciu, ktorou by ste poslúžili ľuďom vo svojom okolí.

NIEKOLKO ĎALŠÍCH NÁMETOV PRE VEDÚCICH MLÁDEŽE

1. **Zapisujte si svoje myšlienky.** Pripravte si blok alebo papier, kde si budete zapisovať svoje nápady a myšlienky. Zapište si aj reakcie členov vašej skupinky na večerné otázky alebo na niečo, čo ich v lekciiach zaujalo. Nezapadnite si poznamenať, za čo ste Bohu vďační alebo za čo sa chcete modliť. Pripomeňte si, aké dôležité je načúvať Bohu a otvoriť mu srdce ako odpoveď na jeho vedenie.
2. **Založte si modlitebný denník.** Nič nie je pre váš duchovný život prínosnejšie ako čas venovaný modlitbe. Tým, že porastiete vy, porastie aj vaša mládež. Zapisovaním si modlitieb zakúsite Boha novým spôsobom. Ak sa obzriete späť, budete môcť sledovať svoju cestu s Bohom, vracat' sa k vypočutým modlitbám a uvedomovať si, ako vás Boh každý deň krôčik po krôčiku viedol. V čase, ktorý strávite v Božej prítomnosti zapisovaním si svojich modlitieb do denníka, vám budú prichádzať na um nové a zaujímavé myšlienky. Na internete nájdete množstvo rôznych nápadov, ako si začať písať modlitebný denník.
3. **Otázky a aktivity na každý deň.** Súčasťou každej lekcie sú otázky, citáty a aktivity, ktoré vás majú viesť k premýšľaniu. Vytvorte malé skupinky, diskutujte o otázkach a realizujte jednotlivé aktivity. Zamyslite sa nad tým, čo vám chcú jednotlivé otázky a aktivity povedať. Načúvajte Duchu Svätému, ktorý vás skrze Písmo vyučuje. Povzbudte účastníkov, aby si svoje myšlienky zaznamenávali do svojich denníkov.
4. Modlitebný týždeň mládeže sa začína každý rok **Celosvetovým dňom mládeže**. Jeho mottom na tento rok je „Buď starostlivý“. Využite tento týždeň a okrem stretávania, čítania a modlitieb vymyslíte nejakú netradičnú aktivitu na pomoc ľuďom vo vašej komunite.
5. ADRA na Slovensku pre vás otvára aj novú príležitosť zapojiť sa a slúžiť ako dobrovoľníci počas letného pracovného tábora. Zamyslite sa, či práve toto nie je dobrý plán pre váš malý kolektív, ako spolu zažiť niečo neopakovateľné cez letné prázdniny. „Byť starostlivý“ je pozitívny **adranalín**.

OBJATIE:

OSEM PREDNÁŠOK O ODPUSTENÍ A ZMIERENÍ

1. **Sobota:**
Odpustenie a zmierenie /8
2. **Nedeľa:**
Otvorená náruč /12
3. **Pondelok:**
Objatie /17
4. **Utorok:**
Ľudské objatie /21
5. **Streda:**
Veľvyslanec zmierenia /26
6. **Štvrtok:**
Pravda a dôsledky /31
7. **Piatok:**
Človek, ktorému sa najťažšie odpúšťa /36
8. **Sobota:**
Nový život /41

ÚVOD

Teológ Miroslav Volf napísal knihu *Koniec pamäti: Čo urobiť so spomienkami vo svete plnom násilia*. V tejto knihe podrobne opisuje svoj dlhoročný zápas o pochopenie, čo znamená odpustenie a zmierenie. Niekoľko mesiacov bol v komunistickom väzení. Zažil kruté výsluchy a zlé zaobchádzanie. Môže – mal by – vôbec odpustiť svojim utláčateľom? Čo by to znamenalo? Skutočné obojstranné zmierenie zrejme nebolo možné.

Dr. Volf sa svojou knihou o zmierení preslávil. O tejto obsiahlej téme napísal niekoľko ďalších kníh. Je to síce náročné, ale veľmi plodné čítanie.

Raz som ho počula prednášať. Vo svojej prezentácii opísal zmierenie ako objatie, ktoré má tri kroky – otvorenú náruč, samotné objatie a potom uvoľnenie z objatia, po ktorom človek odchádza so zmeneným postojom. Toto jednoduché prirovnanie použijeme ako základ pre tohtoročný Modlitebný týždeň mládeže.

Naším mottom bude biblický text z Druhého listu Korint'anom 5,17 – 21. Každý večer si prečítame jednu časť tejto pasáže.

Špeciálna aktivita na celý týždeň

Táto aktivita vyžaduje určité plánovanie a je predkladaná len ako návrh. Podobný projekt je možné urobiť s natrhaným farebným papierom alebo so zakúpenými mozaikovými dlaždicami. Ale keď sklo alebo keramiku rozbijú samotní účastníci, má to oveľa hlbší význam.

1. Pred modlitebným týždňom vyzvite účastníkov, aby si na prvé stretnutie doniesli nejaký predmet z keramiky, porcelánu alebo skla. Môže byť už poškodený, alebo taký, ktorý sú ochotní na tento účel venovať.
2. Vytvorte bezpečný priestor – napríklad z cely alebo iného materiálu – a vykonajte určitý obrad, pri ktorom tieto predmety hodíte na zem a rozbijete.
3. Každý jednotlivec nech rozmýšľa o tom, čo neprijemné alebo bolestivé niekomu vykonal, alebo čo podobné niekto iný vykonal jemu, čím sa „rozbil“ Boží plán o milujúcom svete. Premýšľajte, ako môže Boh z týchto rozbitých kúskov vytvoriť niečo krásne.
4. Rozbité kusy pozbierajte a roztriedte podľa veľkosti a farby. Ak máte niekoho umelecky zameraného, poverte ho vedením tohto projektu.
5. Budete potrebovať veľkú tabuľu s nakresleným návrhom. Môžete vytvoriť nejaký geometrický tvar: špirálu, Dávidovu hviezdu či nejaký symbol dôležitý pre vašu skupinu. Alebo si môžete načrtnúť jednoduchý obrázok, napríklad Ježiša s dieťaťom alebo dve osoby v zmierujúcom objatí.
6. Budete tiež potrebovať nejakú škárovaciu hmotu, do ktorej budete jednotlivé kúsky vkladat'.
7. V priebehu týždňa bude skupina priebežne pridávať hrubú vrstvu hmoty a do nej vkladat' rozbité kúsky. Tak si vytvoríte umelecké dielo, na ktoré môžete byť v ďalších rokoch hrdí. Skôr, než ho niekde vystavíte, nechajte ho poriadne zaschnúť.

PLÁN

HUDBA

Nájdite piesne, ktoré poznáte alebo ktoré by ste sa chceli naučiť o Božej láske, milosti a odpustení. Ak máte to požehnanie, že je medzi vami skladateľ, zistite, či by bol ochotný zložiť špeciálne pre vašu skupinu pieseň, ktorá by vyjadrovala Božiu ochotu darovať sa v Kristovi, aby nás opäť priviedol do súladu so sebou a svojou láskou. Prvých pár stretnutí môžete na texte tejto piesne pracovať spoločne.

ÚVOD

Začnite spoločným odrecitovaním modlitby Otčenáš.

Potom spolu diskutujte o časti „odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame... (druhým)“. Môžete si zapísať pár poznámok, aby ste vedeli, čo si skupina o tejto téme myslí, a sledovať, či sa do konca modlitebného týždňa niečo zmenilo.

Na prvom stretnutí prečítajte tento text:

Skúste si predstaviť, ako to asi bolo pred stvorením sveta. Boh Otec, Boh Syn a Boh Duch Svätý (Božia trojica – to znamená tri osoby, ale jeden Boh, čo my ako ľudské bytosti nedokážeme pochopiť) spolu uvažujú o stvorení iných bytostí. Vládne medzi nimi jedinečný a tajomný vzťah – vzťah absolútnej lásky a jednoty. Záleží im na tom, aby aj medzi ostatnými bytosťami bol takýto vzťah.

Nedokážeme si predstaviť, ako vznikol plán stvorenia, ale so všetkou úctou a pokorou si to skúsme predstaviť. Čo chcú stvoriť a prečo?¹

Pri premýšľaní o stvorení narazíme na problém. Ak tieto bytosti majú byť schopné milovať, musia mať slobodnú vôľu. Dnes vieme naprogramovať počítače alebo roboty tak, že dokážu povedať „milujem ťa“ alebo aj niekoho objat', ale to nie je vedomá láska. Myslíte si, že Boh mohol stvoriť bytosti, ktoré by boli schopné milovať, aj keby nemali inú možnosť? Bola by to skutočná láska?

Aby ste mohli skutočne milovať, musíte byť slobodní. Súhlasíte? Ak ste slobodní a niekomu poviete, že ho milujete a správate sa k nemu láskavo, znamená to, že ste mali možnosť nemilovať ho alebo sa k nemu správať neláskavo.

Boh to vedel. Viem si predstaviť, že Duch Svätý by vtedy povedal: „Ak stvoríme ľudí so slobodnou možnosťou voľby, skôr či neskôr sa rozhodnú nemilovať.“

Viem si predstaviť, že by Boh Otec na to zareagoval slovami: „Ale my tvoríme celý vesmír z lásky. Ako by sa mohol niekto rozhodnúť zničiť lásku?“

A viem si predstaviť, že Boh Syn by sa spýtal: „A keby sa o to predsa niekto pokúsil, čo s tým urobíme?“

1 Otázky nie sú rečnícke. Na každú hľadajte s mládežou odpoveď. Pri každej otázke dajte priestor na diskusiu.

Táto otázka je kľúčová. Osud celého vesmíru visel na jedinej otázke. Boh mal niekoľko možností:

- Vesmír vôbec nestvorit. Ďalej existovať ako zvrchovaný Boh v dokonalej láske.
- Stvorit vesmír s bytosťami, ktoré nedokážu nemilovať. Povedali sme však, že v tom prípade by nešlo o skutočnú lásku.
- Stvorit vesmír, ktorý prestane existovať vo chvíli, keď sa niekto rozhodne lásku pošliapať.
- Stvorit vesmír s tým, že osoba, ktorá sa rozhodne lásku pošliapať, prestane existovať.
- Alebo ... Boh nájde spôsob, ako v prípade vzniku „nelásky“ vráti vesmír do pôvodného stavu.

Nakoniec sa rozhodli pre poslednú možnosť. Viem si predstaviť, že Boh Syn povedal: „Ak niekto naruší súlad v tomto vesmíre, urobím cez túto trhlinu most, aby tí, ktorí sa budú chcieť dostať späť do láskyplného vesmíru, mohli cezo mňa prejsť. Potom túto trhlinu odstránime a vesmír bude opäť ako na začiatku.“

Lenže tento návrh mal tri úskalía. Po prvé, znamenalo by to, že všetky Božie milované deti, ktoré by odmietli cez most prejsť, by zomreli vo chvíli, keď bude trhlina opravená. Pri pomyslení na takúto situáciu sa Boh rozplakal.

Po druhé, ako by sa dalo uzdraviť tých, ktorí prešli z bolestnej nelásky do láskyplného vesmíru, aby ho opäť nezničili rozhodnutím nemilovať?

Tretie úskalie bolo najťažšie. Aby mohol Syn postaviť cez trhlinu most a premostiť ním vzniknutú priepasť medzi človekom a Bohom, musel by prísť do stvoreného vesmíru a žiť ako stvorená bytosť. Navyše, postaviť cez trhlinu „most lásky“ by ho stálo život. Ako môže Boh zomrieť? A ako budú ďalšie dve osoby Božstva existovať bez neho?

Pre prvú dilemu neexistovalo žiadne riešenie. Ak by Boh stvoril ľudí, ktorí by boli schopní milovať, museli by tiež mať možnosť lásku odmietnuť. Ak by sa tak rozhodli, nikdy by už vo vesmíre plnom lásky neboli šťastní. V prípade, že by sa odmietli pripojiť k Božej milujúcej rodine, museli by navždy zomrieť.

Pri treťom úskalí sa Božia Trojica rozhodla, že všetko trápenie spojené s týmto úskalím jej stojí za to, aby zachránila stvorené bytosti, ktoré miluje. A tak vyriešila tento bolestivý problém. Boh miluje svoje deti takou láskou, že je ochotný za ne zomrieť.

O druhom probléme – ako zachrániť hriešnikov, ktorí chcú byť uzdravení a žiť v Božom novostvorenom vesmíre lásky – budeme spolu uvažovať v priebehu tohto týždňa.

Boh sa rozhodol *odpustiť a zmieriť* so sebou náš porušený svet – a to dokonca skôr, než tento svet existoval! Dokážeme si to vôbec predstaviť?

PRVÁ PREDNÁŠKA

Odpustenie a zmierenie

Boh sa rozhodol *odpustiť* tým, ktorí zhrešili proti vesmíru lásky. Zrejme tušíme, čo znamená odpustiť, aj keď máme tendenciu chápať to ako prepáčiť alebo ospravedlniť. V prednáškach tohto modlitebného týždňa budeme o tom ešte spolu uvažovať. Čo však znamená zmierenie?

Slovo *zmieriť* znamená odstrániť rozpor. Ak máte napríklad v banke účet a suma, ktorú si banka myslí, že na tom účte máte, sa nezhoduje s tým, koľko si vy myslíte, že tam máte, nastáva vážny problém! Niekde je chyba. Zvyčajne nebýva v banke. Chyba bude pravdepodobne na vašej strane. Alebo bude chyba na oboch strán. Budete musieť zísť do banky a s niekým skontrolovať vaše záznamy a *zmieriť* ich, to znamená odstrániť rozpor, uviesť ich opäť do súladu. Odhalená chyba môže byť len matematická. V prípade, že ide o skutočnú finančnú nezrovnalosť, jedna strana bude druhej dlhovať čiastku, ktorá je potrebná na vyrovnanie účtu.

Podobne je to aj s hriechom. Ak niečo ukradnete, musíte to vrátiť; a keď to nie je v takom stave, v akom ste to ukradli, musíte ešte doplatiť. Tak bude majetok (alebo jeho adekvátna náhrada) poškodenej osobe vrátený. S takýmto zadost'učinením však postihnutá osoba nemusí súhlasiť. Stalo sa vám, že vám niekto niečo ukradol? Dostali ste ukradnutú vec späť? Ako ste sa cítili? Dokázali ste osobe, ktorá vám vec ukradla, hneď zase dôverovať? Nie je to také jednoduché, však? A možno ani rozumné.

Úplné zmierenie, teda zmierenie, ktoré chce dosiahnuť Boh, vyžaduje niečo viac. Aby došlo k zmiereniu medzi osobou, ktorá zhrešila, a osobou, ktorej ublížila, obidve musia urobiť tri kroky (nie sú jednoduché a niekedy môžu trvať veľmi dlho).

Poproste dvoch dobrovoľníkov, ktorí sa dobre poznajú – alebo sa s nimi vopred dohodnite –, aby sa pred celou skupinou objali.

Čo je objatie? To všetci vieme. Dobrovoľníci nám to ukážu. Teraz sa pozrime na jeho jednotlivé kroky. Objatie sa začína tým, že jedna osoba otvorí svoju náruč. To je prvý krok. Ak aj druhá osoba otvorí svoju náruč a objímu sa, to je druhý krok. Tretím krokom je dokončenie objatia, pustenie, otvorenie náruče a odchádzanie. Tento posledný krok väčšinou nepovažujeme za súčasť objatia, ale patrí k nemu a je dôležitý.

Prečítajme si text 1Ján 1,9. Mnohí ho poznajú naspamäť. Ak ho viete spamäti, môžete ho spolu povedať. Všimnite si poslednú časť: Boh odpúšťa a *očisťuje od každej nepravosti*. Takým spôsobom sa s nami Boh môže zmieriť – priviesť nás späť k sebe.

Toto nemôžeme urobiť my, ale môžeme pri tom spolupracovať. My sa môžeme rozhodnúť odpustiť.

Ponuka odpustenia je ako otvorenie náručie. Druhá osoba to môže prijať a objat' vás, ale tiež nemusí. Ak sa rozhodne neprijať to, úplné zmierenie nenastane. Napriek tomu vy sa môžete rozhodnúť odpustiť. Vďaka tomu budete schopní ísť ďalej. Cieľom je, aby sa obidve osoby uzdravili a žili ďalej ako bytosti premenené Božou milosťou. V priebehu tohto týždňa budeme o tejto téme ešte hovoriť. Teraz si zahráme niekoľko scénok, ktoré možno vyvolajú viac otázok ako odpovedí. Ale nateraz je to v poriadku.

Rozdeľte sa do dvojíc. Každý dostane kartičku, na ktorej bude uvedená určitá situácia. Predstavte si, že váš partner vo dvojici vám urobil to, čo je napísané na kartičke. Vo dvojici sa vystriedajte. Zahrajte, či by ste mu odpustili alebo neodpustili, čo by ste mu povedali a čo by ste urobili. Reálne prejavy nenávisťi alebo hnevu nie sú dovolené. Ak si myslíte, že by ste boli skutočne nepríjemní alebo nahnevaní, povedzte to druhej osobe a porozprávajte sa o tom.

Ak sa vám niečo podobné v živote stalo, môžete sa o tom krátko porozprávať – aj o tom, či ste odpustili alebo neodpustili. Možno sa niekomu z vás stalo niečo veľmi zlé. O tom, prosím, dnes večer nehovorte. Ak máte niečo, čo potrebujete niekomu povedať, prídte po prednáške za mnou. Pomôžem vám nájsť človeka, ktorému môžete dôverovať a porozprávať sa s ním o tom.

Na tieto krátke scénky máte šesť minút. Po troch minútach vás upozorním, aby ste sa vystriedali.

SCÉNKY

Nasledujúce krátke situácie napíšte alebo vytlačte na malé kartičky. Urobte niekoľko kópií a / alebo pridajte ďalšie situácie, ktoré lepšie zodpovedajú vašej skupine. Alebo ich môžete všetky napísať na tabuľu a nechať mládežníkov, aby si niektorú vybrali sami. Výhodou je, že všetci naraz môžu hovoriť o rozdieloch v správaní. Kartičky alebo zoznam si nechajte. Budete ich potrebovať aj zajtra.

1. Nieкто vás neúmyselne podkopol.
2. Nieкто vás úmyselne podkopol.
3. Nieкто vás udrel.
4. Nieкто vás zmlátil.
5. Nieкто si od vás bez toho, aby sa spýtal, niečo požičal a vrátil to nepoškodené.
6. Nieкто vás poprosil, aby ste mu niečo požičali, a vrátil to poškodené.
7. Nieкто si od vás bez toho, aby sa opýtal, niečo požičal, a poškodil to.
8. Nieкто vám ukradol niečo veľmi cenné.
9. Nieкто vám ukradol niečo, čo malo malú hodnotu.
10. Nieкто vám ukradol niečo, čo malo malú materiálnu hodnotu, ale pre vás to má veľkú cenu.
11. Nieкто zranil niekoho, koho milujete.
12. Nieкто zranil dieťa alebo inú zraniteľnú osobu, ktorú milujete.
13. Nieкто sa vám vysmieva.
14. Nieкто vás častuje rôznymi nadávkami.
15. Nieкто si robí žarty z toho, čo je pre vás citlivé.

16. Nieкто si z vás robí žarty, pretože ste kresťan.
17. Nieкто sa vám vyhráža, pretože ste kresťan.
18. Nieкто vám ubližuje, pretože ste kresťan.
19. Nieкто vám klame.
20. Nieкто o vás klame pred druhými.

ŠPECIÁLNA AKTIVITA

Celý týždeň budeme spoločne pracovať na umeleckom diele. Vy, ktorí ste mali možnosť byť pri rozbíjaní skla a keramiky, o tom už niečo viete. Dnes si niektoré rozbité kúsky vyberieme a začneme stvárňovať náš náčrt. Skúste nájsť úlomky toho, čo ste rozbili, alebo si nájdite iné črepiny. Spolupracujte pri výbere farby a tvaru. Jednotlivé úlomky starostlivo vyberajte, aby k sebe pekne pasovali a začali tak krásne stvárňovať nakreslenú predlohu.

Pri práci rozmýšľajte o rozbitých kúskoch vo vašom živote a o tom, ako z nich Boh tvorí niečo nádherné – aj keď už nikdy nebudú tým, čím boli.

ZÁVER

Nevieme, koľko svetov Boh stvoril predtým, ako stvoril našu Zem. Ellen Whiteová napísala, že niektoré z nich navštívila. Na základe toho vieme, že existujú aj iné svety (pozri *Early Writings* 39). Na našej planéte sa prví ľudia rozhodli neposlúchnuť, o čo ich Boh z lásky žiadal.

Prečítajme si dva texty 1Moj 3,6–8. Čo sa stalo?²

Teraz si prečítajme verš 15. *Diskutujte o tom, čo tento sľub znamená.*

Božia Trojica vedela, že daný sľub musí dodržať. Odvtedy to nebo vnímalo tak, ako by Ježiš už bol prišiel a zomrel za nás. Prečítajme si Zjavenie 13,8. *Diskutujte, čo znamená výraz: „Baránok zabitý od založenia sveta.“* Naš deviaty vieroučný bod o tom hovorí toto:

„V Kristovom živote dokonalej poslušnosti voči Božej vôli, v jeho utrpení, smrti a zmŕtvychvstaní Boh poskytol jediný zmierujúci prostriedok za ľudský hriech, aby tí, čo toto zmierenie vierou prijímajú, mohli mať večný život a aby celé stvorenstvo mohlo lepšie chápať nekonečnú a svätú lásku Stvoriteľa. Toto dokonalé zmierenie obhajuje spravodlivosť Božieho zákona i Božiu láskyplnú povahu, pretože odsudzuje náš hriech, ale nám aj odpúšťa. Kristova smrť je zástupná a očisťujúca, zmierujúca a premieňajúca. Kristovo zmŕtvychvstanie zvestuje Božie víťazstvo nad mocnosťami zla a tým, ktorí zmierenie prijímajú, zaručuje konečné víťazstvo nad hriechom a smrťou. Oznamuje vládu Ježiša Krista, pred ktorým sa sklóni každé koleno v nebi i na zemi.(1Moj 3,15; Ž 22,1; Iz 53; Ján 3,16; 14,30; Rim 1,4; 3,25; 4,25; 8,3,4; 1Kor 15,3.4.20–22; 2Kor 5,14.15.19–21; Fil 2,6–11; Kol 2,15; 1Pet 2,21.22; 1Ján 2,2; 4,10)

2 Väčšina zrejme pozná príbeh o stvorení a páde. Tým, ktorí ho nepoznajú, pomôžte pochopiť kontext. Ak je to potrebné, prečítajte si a vysvetlite celú 3. kapitolu, pretože je pre tento týždeň dôležitá.

Nakoniec si prečítajme 2Kor 5,17.18. Je to náš východiskový text pre celý týždeň. Boh – celá Božia Trojica – bola *tu* v Kristovi. Urobili všetko preto, aby uviedli každého človeka späť do súladu so sebou i vesmírom, ktorý bol stvorený z lásky.

Poproste účastníkov, aby porozmýšľali, komu oni potrebujú odpustiť alebo koho potrebujú poprosiť o odpustenie. Ak chcete, pred modlitbou môžete odložiť začatý umelecký projekt. Ďakujte Bohu za jeho nesmiernu milosť, lásku a odpustenie, ktoré ponúka všetkým. Modlite sa, aby sme dokázali odpúšťať a tiež prijímať odpustenie a zmieriť sa so sebou samým, s ostatnými i s Bohom.

DISKUSNÉ OTÁZKY

1. Čím je Ježiš pre nás?
2. Čo je to odpúšťanie? Ako to robíte vy? Je to jednoduché alebo ťažké? Prečo?
3. Diskutujte o iných prekladoch modlitby Otčenáš. Niekde sa uvádzajú „dlhy“ a „dlžníci“. Niektorí hovoria o „previneniach“ a „našich vinníkoch“. Inde čítame o „hriechoch“ a „tých, čo sa voči nám prehrešili“. Diskutujte o týchto variáciách a ich dôrazoch.

DRUHÁ PREDNÁŠKA

Doširoka otvorená náruč

ÚVOD PRE VEDÚCICH

Dnes sa zameriame na prvú časť Bohom ponúkaného zmierujúceho objatia. Ak môžete, nájdite na internete alebo niekde v knihe obrázok Ježiša visiaceho na kríži s rozťahnutými rukami. Rozťahnuté ramená vystihujú myšlienku jeho veľkej lásky. Dnes budete potrebovať veľa papiera a písacích potrieb. Pre každého účastníka skúste zaobstarať aj obálku, ale nie je to podmienka. V prípade, že je to možné a bezpečné, pripravte miesto, kde budete môcť papier páliť.

HUDBA

Nájdite piesne o ukrižovaní, ktoré mládež pozná alebo ktoré sa chcete naučiť. Ak sa vám podarilo zložiť si hymnu, určite si ju zaspievajte aj dnes. Návrhy piesní:

Matthew West: Forgiven <https://www.youtube.com/watch?v=h1Lu5udXEZI>

Crowder: Forgiven https://www.youtube.com/watch?v=u_ZWEO36jok

Amazing Grace (My Chains are Gone) od Chrisa Tomlina

ÚVOD PRE MLÁDEŽNÍKOV

Spomínate si na náš model zmierujúceho objatia? Dnes budeme hovoriť o prvom kroku – o odpustení, ktoré nám ako prvý ponúka Pán Boh. Žiadna ľudská bytosť by totiž nikdy nedokázala odpustiť, ba ani milovať, ak by to ako prvý neurobil Boh.

Najprv si povieme niečo veľmi dôležité. *Odpustenie nie je ospravedľňovanie!*

Niekedy niekto urobí niečo, čo je vám nepríjemné alebo vám tým spôsobí nejaké ťažkosti. Je to len nehoda. Napadá vám nejaký príklad? *Dajte priestor na odpovede.* Napríklad, keď do niekoho omylom narazíte alebo niekoho nechtiac podkopnete, niečo neúmyselne poškodíte či povieť niečo, čo sa druhého dotkne.

Tieto činy nie sú hriechy, sú to len nevinné chyby. Keď do niekoho vrazíte a povieť: „Ach, ospravedľňujem sa!“, dotyčný môže povedať: „To nič. Nevadí.“ Takéto činy nevyžadujú odpustenie.

Pamätáte si na scénky, ktoré sme včera hrali? Pozrime sa znovu na uvedený zoznam a skúsme určiť, ktoré z týchto situácií skutočne vyžadujú odpustenie. *Prejdite si zoznam a situácie rozdeľte na neúmyselné omyly a hriechy. Niektoré možno budú patriť do oboch kategórií v závislosti od pohnútok.*

Čo však s tým, keď vám neúmyselná chyba ublíži? Raz sa stalo, že malý chlapec vbehol pod auto. Šoférka skočila na brzdu, ale auto zastavilo tak nešťastne, že jedným kolesom zostalo stáť chlapcovi na nohe (nebola to jej vina). Všetci na ňu kričali: „Cúvni! Cúvni!“ Pretože to nebola skúsená šoférka, nebola schopná urobiť jediný pohyb. Do auta musel naskočiť jeden muž a pohnúť ním. Táto situácia bola výsledkom chýb dvoch ľudí. Nestalo by sa to, keby chlapec nevbehol pod auto. A šoférka mala byť natoľko duchapriťomná, že mohla autom pohnúť, aby kolesom nestála chlapcovi na nohe. Myslíte si, že obidve osoby potrebujú odpustenie? *Diskutujte o tom. Môžete mať na danú situáciu rôzne názory, ale to nevaďí.*

Čo keby žena pred jazdou požila alkohol? Čo keby telefonovala?³

Či už posúdime, že to bol alebo nebol hriech, následky zostali. Chlapec musel niekoľko týždňov chodiť so sadrou na nohe. Žena dostala pokutu. Ak by predtým pila alebo tento čin vykonala úmyselne, mohla skončiť vo väzení.

Keď niečo vyvedieme, keď pre svoj čin nemáme žiadne ospravedlnenie alebo keď sa stalo niečo, čo jednoducho nebolo v poriadku, potrebujeme odpustenie. Niektó možno práve bojuje s tým, aby nám odpustil. Nie je to vôbec jednoduché. Mnohí si myslia, že odpustenie je ospravedlnenie a že keď niekomu odpustia, onen človek už nemusí čeliť dôsledkom svojho konania. To nie je pravda. Keď si však uvedomíme, že nám bolo odpustené, pomôže nám to zmeniť sa.

No stále je to ťažké. Odpustenie nevychádza z ľudského srdca. Túto schopnosť v nás dokáže oživiť iba Boh. Pozrime sa na dva biblické texty, ktoré nám to osvetlia – 1Moj 39,9 a Ž 51,4. *Prečítajte si tieto texty a diskutujte o nich. V oboch prípadoch ide o hriech voči inej osobe alebo ľuďom. V konečnom dôsledku to však boli hriechy proti Bohu.*

Vzhľadom na to, že Boh zo svojej veľkej lásky stvoril vesmír, všetkým, čo robíme proti tejto láske – bez ohľadu na to, koho tým zraňujeme – v konečnom dôsledku pôsobíme najväčšiu bolesť samotnému Bohu. Vďaka Bohu, že On je zdrojom odpustenia. Keď Boh odpúšťa, oslobodzuje nás od viny. Ale pritom neospravedľuje hriech! Vyzýva nás, aby sme svoj hriech už neopakovali. Obvykle Boh človeka neoslobodí od dôsledkov jeho činov. Dáva však silu k zmene. Tieto pojmy a úvahy nás budú sprevádzať celý tento týždeň.

OTVORENÁ NÁRUČ

Keď niekomu, kto zhrešil, ponúkate odpustenie, je to, ako keby ste otvárali náruč, aby ste ho objali. Nie každý túto ponuku prijme. Vyskúšajme si niečo. Všetci otvorte náruč, ako by ste chceli niekoho objat. Potom v tomto postoji chvíľu počkajte. Aký je to pocit čakať na objatie, ktoré nemusí nastať?

Ponúkali ste niekedy objatie niekomu, kto oň nemal záujem? Je dobré sa na to vždy najprv spýtať, najmä keď dotyčného človeka až tak dobre nepoznáte. Je totiž úplne v poriadku povedať: „Nie, ďakujem, teraz nie.“ Každý má chvíle, keď nemá náladu na

3 Nechajte účastníkov rozhodnúť, v akom prípade by sa táto chyba, v dôsledku ktorej mal chlapec zlomenú nohu, stala hriechom.

to, aby sa ho niekto dotýkal. Sú ľudia, pre ktorých je dotyk niečím prirodzeným. Iní ho radšej nevyhľadávajú. Oboje je úplne v poriadku. Ale čo v prípade, keď dotyčného človeka naozaj milujete, a on vám napriek tomu *nikdy* nedovolí, aby ste ho objali? Asi vám to bude ľúto, však?

Teraz si predstavte, že toto objatie znázorňuje odpustenie. Niekto urobí niečo, čím vám ublíži. Vy mu ponúkate odpustenie, ale dotyčný človek ho odmieta. Možno trvá na tom, že neurobil nič zlé. Ako sa budete cítiť?

Presne v takejto situácii sa ocitol Ježiš.

DNEŠNÝ PRÍBEH

Na stránkach Starej zmluvy sa dozvedáme, že Boh ponúkol svoju lásku, milosť a odpustenie dávno predtým, než Ježiš prišiel na túto zem, aby premostil „trhlinu“, ktorú spôsobila vzbura. Po niekoľkých tisícročiach prichádza Ježiš medzi nás, aby nám vydobyl odpustenie. Dnes si prečítame príbeh z Evanjelia podľa Matúša 26,36–44.

Skúste si predstaviť osamelého Ježiša v noci v Getsemanskej záhrade. Ak si myslíte, že Ježiš nikdy nebol vydesený, ako bývame my, tento biblický príbeh jasne hovorí, že to nie je pravda. Počujeme, ako volá k Bohu: „Nechcem zomrieť! Prosim, odvráť to odo mňa!“

Nie je hriech báť sa. Hriechom je nechať strach zvíťaziť. Ježiš to nedopustil. Zakaždým povedal: „Nie čo ja chcem, ale čo ty chceš.“

Znamená to, že Boh chcel, aby Ježiš zomrel? Určite nie! Ale Boh si spomenul na onú dávnu dohodu, na sľub daný na počiatku sveta. Syn sa ponúkol, že urobí most cez trhlinu, aby mohli ľudia uniknúť záhube. A tak sa ocitá v Getsemanoch. Cíti únavu a prežíva úzkosť. Ale je pevne odhodlaný splniť svoj sľub.

Viete, čo na tom bolo najhoršie? Vedel, že mnohým ľuďom to bude jedno! Dokážete si predstaviť, že ponúknete svoj život pre dobro ľudí, dokonca sa rozhodnete za nich zomrieť, a oni vás odmietnu? Zaujímalo by ma, o čo ťažšie to všetko Ježiš prežíval, keď vedel, že ho jeho drahý priateľ Judáš onedlho zradí.

A Judáš už prichádza s vojakmi (v. 48.49). Ten bozk musel Ježišovi zlomiť srdce. Tak veľmi sa snažil Judáša zachrániť, urobiť ho svojim priateľom. Ale Judáš to odmietol. Vojaci zatýkajú Ježiša a odvádzajú ho na výsluch. Podplatení svedkovia urobia z výsluchu skôr výsmech spravodlivosti. Pilát posielal Ježiša k Herodesovi a Herodes späť k Pilátovi. Vojaci Ježiša zbičujú. Medzitým sa všetci jeho priatelia rozutekajú. Potom, čo ho celú noc a časť ďalšieho dňa vojaci mučili, ho nakoniec pribijú na kríž. Prečítajte si verš z Lukáša 23,34. Čo Ježiš povedal, keď mu pribíjali ruky a nohy klincami? Neuveriteľné! Nevieme, či vôbec niekto z nich prijal túto ponuku odpustenia, aj keď je náznak, že stotník možno áno. Napriek tomu Ježiš odpustenie ponúka.

Na kríži sa stalo niečo, čo ani ten najmúdrejší génus, aký na svete žil, nepochopí ani nevsvetlí. Vieme, že Ježiš zomrel. Vieme tiež, že zomrel za nás. Tým priniesol odpustenie, zmierenie a obnovu všetkým, ktorí jeho ponuku prijímú. Ale na kríži sa stalo aj niečo, čo možno na prvý pohľad nevidíme. Začala sa obnova vesmíru, ktorý mal byť miestom lásky, ktorý sme však my všetci pod vplyvom satana zničili a roztrhali na kusy. Biblia hovorí, že Ježiš sa zvláštnym spôsobom *stal stelesnením* našich hriechov! Prečítajte si posledný verš textu na dnešný večer – 2Kor 5,21. Tento verš

hovori, že Ježiš sa stotožnil s našim hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou! Nám to pripadá nemožné! Našťastie, pre Boha je aj to nemožné možné.

Chýba tam však ešte jeden nutný krok. Pozrime sa na obrázok, ktorý vyjadruje predstavu nejakého umelca, ako táto scéna vyzerala.⁴

Vidíte, v akej polohe má Ježiš ruky? Má ich roztriahnuté tak, ako keby chcel niekoho objat'. Jeho náruč je otvorená, aby nás prijal! Teba, mňa, celý svet! V ten deň na kríži Ježiš zaistil dostatok odpustenia pre každého človeka, ktorý žil alebo bude žiť na tejto zemi, aby mohol byť vyslobodený, zmenený a obnovený pre život v Božom vesmíre plnom dokonalej lásky. Naozaj pre každého.

Ale veľa, veľmi veľa ľudí povedalo: „Nie.“

Dokážete si to predstaviť? Asi nie celkom dobre. Ako keby dvetisíc rokov Ježiš stál v nebi s otvorenou náručou a volal: „Pod', chcem ťa objat'! Milujem ťa! Chcem ti odpustiť. Chcem sa s tebou zmieriť a obnoviť ťa. Prosím, pod'!“

Povedal si áno?³⁵

AKTIVITA

Dnešná aktivita je individuálna. Ak chcete, môžete si sadnúť tak, aby ste mali súkromie. Dostanete papier a písacie potreby. Pozývam vás, aby každý z vás napísal Ježišovi list. Napíšte, čo ste kedy urobili a za čo musel Ježiš zomrieť, aby vám bolo odpustené a vy ste mohli byť obnovení. Potom napíšte, čo k Ježišovi cítite, keď si uvedomíte, že vás zbavil hriechov a odpustil vám. Spýtajte sa ho na čokoľvek chcete a poproste ho, aby vás úplne zmenil. Požiadajte ho, aby vám pomohol uviesť si, že hriechy sú činy proti láske, z ktorej bol stvorený vesmír. Ak ich dokážete vnímať takto, bude pre vás jednoduchšie vzoprieť sa im.

Potom sa môžeme, ale aj nemusíme o svojich listoch porozprávať. Určite nehovorte o súkromných veciach, najmä ak sa týkajú aj inej osoby. Môžete sa zmieniť o niečom všeobecnom, napríklad: „Občas nedokážem ovládať svoj jazyk, čím zraňujem ľudí okolo seba. Ale Boh mi odpustil a s jeho pomocou pracujem na tom, aby som sa zmenil.“ Počas písania majte pred očami obrázok Ježiša na kríži a pripomínajte si, že Ježiš vás nikdy nezavrhne, nech ste urobili čokoľvek. Stále má pre vás otvorenú náruč. Povedzte mu, čo k nemu cítite. Poďakujte mu. Keď svoj list dopíšete, zložte ho a vložte do obálky, ktorú potom zapečatíte (ak máte možnosť).⁴⁶

4 Obrázok držte tak, aby ho každý videl. Podržte ho dlhšie, aby si ho každý mohol pozrieť.

5 Pred aktivitou nechajte priestor na to, aby sa mládežníci mohli vo svojom srdci rozhodnúť prijať Ježiša. Obrázok Ježišovho ukrižovania dajte na také miesto, aby ho celý večer všetci videli.

6 Na písanie listu si dajte asi 10 minút. Podľa potrieb skupiny sa rozhodnite, či potrebujete viac času na písanie listov alebo ho radšej využijete na osobné modlitby, alebo osobnú pomoc. Ak máte k dispozícii bezpečné miesto, umožnite mládežníkom spáliť svoje listy a tak spáliť svoje hriechy, ktoré im Ježiš odpustil a v podobe dymu vyslať k Bohu svoje modlitby a vďačnosť (podobne ako kadidlo vo svätyni predstavovalo modlitby).

ŠPECIÁLNA AKTIVITA

Ďalej pokračujte v kreatívnej tvorbe mozaiky. Počas práce premýšľajte o tom, že ani to najväčšie odpustenie alebo zmierenie nedokáže vziať späť to, čo sa už stalo. Niečo sa pokazilo alebo poškodilo. Odpustenie lieči, ale neobnoví úplne všetko.

Napriek tomu Boh môže vytvoriť a vytvára niečo nové a krásne zo života každého človeka, ktorý sa k nemu obrátil, a z každého vzťahu, ktorý sa uzdravil odpustením a zmierením.

ZÁVER

Zaspievajte si hymnu alebo pieseň o odpustení, napríklad „Hoc hriešny som“. Potom sa spolu pomodlite (môžete v kruhu, pričom sa budete držať za ruky).

TRETIA PREDNÁŠKA

Objatie

ÚVOD PRE VEDÚCICH

Dnes a zajtra sa zameriame na druhú časť Bohom ponúkaného zmierujúceho objatia. To sa začína vo chvíli, keď človek odpustenie prijme a objatie opätuje. Nejde pritom len o odpustenie. Je to začiatok skutočného zmierenia. Je aj na nás, aby sme vesmír obnovili a opäť v ňom zavládla láska.

Skúste nájsť na internete obrázok, ktorý znázorňuje, ako sa Ježiš v súdnej sieni pozrel na Petra.

HUDBA

Nájdite piesne o odpustení, obnove a jednote s Bohom, ktoré vaša mládež pozná alebo ktoré sa chcete naučiť. Ak sa vám podarilo zložiť vlastnú hymnu, určite si ju zaspievajte.

ÚVOD PRE MLÁDEŽNÍKOV

Dva večery sme hovorili o tom, čo odpustenie je a čo nie je. Mohol by niekto z vás povedať, čo odpustenie nie je?⁷ Ako model sme použili objatie. Ukážte prvý krok.⁸ Spomínate si, aký bol druhý krok?⁹

Videli sme, že Ježiš otvoril svoju náruč lásky a ponúkol odpustenie a obnovu... Koľkým ľuďom? Všetkým! Presne tak. Každému. Nie všetci jeho ponuku prijmu. Aspoň niektorí však áno. Dnes sa zameriame na príbehy ľudí, ktorí Ježišovu ponuku odpustenia prijali, a na to, čo potom nasledovalo.

DNEŠNÝ PRÍBEH

Keď sa Božia Trojica dohodla, čo bude nasledovať v prípade, že sa niekto rozhodne konať proti láske, bol stvorený svet. Aké pocity mala podľa vás Božia Trojica, keď tvorila svet?¹⁰

Čo sa potom stalo?¹¹ Pri čítaní Biblie sa nám zdá, ako keby sa to udialo bezprostredne po stvorení. Adam a Eva dospeli k názoru, že had (vlastne satan) vie zrejme o živote viac než Boh.

7 Nie je to ospravedľňovanie!

8 Otvorenie náruče.

9 Prijatie objatia, vzájomné objatie dvoch ľudí.

10 Dajte priestor na diskusiu.

11 Ak si myslíte, že je to potrebné, znovu si prečítajte 1Moj 3,6–8.

Čo vzápätí nasledovalo? Prečítajte si 1Moj 3,9. Boh otvára Adamovi a Eve svoju náruč a ponúka odpustenie. Povedali Bohu „áno“? Z nasledujúcich kapitol jasne vyplýva, že odpustenie skutočne prežili a prijali. Pociťili hlbokú ľútosť. Iste sa s nimi budeme môcť stretnúť v nebi. Ellen Whiteová mala videnie, v ktorom ich vo chvíli, keď budeme všetci v nebi, videla v Božom objatí.

Ospravedlnil Boh hriech Adama a Evy? Ochránil ich od dôsledkov? Aké to boli dôsledky?¹²

Odvtedy svet padá stále hlbšie do temnoty hriechu a zúfalstva. Hneď ich prvý syn zabil svojho brata. Na svete žilo ešte len niekoľko generácií a ľudia už medzi sebou bojovali a namiesto Boha uctievali seba a démonov.

V celom období Starej zmluvy sa stretávame s tým, že sa ľudia búria a vzpierajú. Napriek tomu má Boh v každej generácii svojich verných.

Napokon nastáva v Božom nebeskom pláne čas nato, aby sa narodil Syn ako ľudská bytosť. Skúste si spomenúť na príbehy z Ježišovho života, v ktorých niekomu ponúkol odpustenie. Rozpomenie sa niekto z vás na takúto situáciu?

Otvorte si v Biblii Evanjelium podľa Jána 4. kapitolu a letmo si text prečítajte. Poznáte tento príbeh? Je to príbeh o žene pri studni. Všimnite si verše 17 a 18. Žila táto žena čistým životom? Evidentne nie! Ale je zrejmé, že hľadá niečo lepšie. Ježiš jej povedal to, čo nepovedal nikomu inému. (Jeho odpoveď nájdete vo verši 26.)

Nachádza sa v tomto príbehu slovo „odpustenie“? Nie. Ako teda vieme, že jej Ježiš ponúkol odpustenie? Povedala áno? (Pozrime sa do veršov 28–30.) Čo urobila? Aký bol výsledok?

Celé mesto sa dozvedelo o Kristovi, pretože táto žena prijala Ježišovu ponuku odpustenia a nového života!

Teraz sa pozrime na príbeh inej ženy. Aj tento príbeh je zapísaný v Jánovom evanjeliu. Nalistujte si kapitolu 8 a tam verše 3 a 4. Predstavte si opísanú scénu. Kto v nej vystupuje? Kto z týchto ľudí potrebuje odpustenie?¹³

Čo robí Ježiš?¹⁴

Teraz si prečítajme verš 11. Ani tu nenachádzame slovo „odpúšťam“, ale „neodsudzujem ťa“, čo znamená „odpúšťam ti“. Ani v tomto prípade odpustenie nie je ospravedľovanie! Ježiš nehovorí: „No, nevádi.“ To, čo žena urobila, rozhodne nebolo v poriadku. Hovorí jej: „Nemusíš sa za to hanbiť. To ti nepomôže. Ale už to prestať robiť!“ Čo myslíte, ako sa potom zmenil jej život?

Pozrime sa ešte na jeden príbeh, v ktorom Ježiš ponúka odpustenie. Krátko sme sa ho dotkli už včera.

Tri a pol roka Ježiš chodil po tejto zemi ako človek so všetkými slabosťami – bol navený a hladný, ale bol bez hriechu. Inými slovami, žil v dokonalom súlade s Božou láskou, ktorá stvorila pôvodný vesmír. Miloval všetkých ľudí bez ohľadu na to, čo robili

12 Dajte priestor na odpovede. Pripomeňte si, že s týmito dôsledkami žijeme dodnes – okrem toho, že k nim pridávame ešte tie svoje.

13 Pomôžte im pochopiť, že to nie je len žena, ale očividne aj neprítomný muž, s ktorým bola, a tiež farizeji, ktorí sú krutí, odsudzujú, verejne ponižujú a hanobia túto ženu.

14 Dajte čas na prečítanie zvyšku príbehu a čakajte na reakcie.

a či jeho lásku opätovali. Keď bolo treba, napomínal. Kedykoľvek mohol, uzdravoval. Učil všetkých, ktorí ho počúvali.

Prečítajme si, aké boli posledné chvíle jeho života na tejto zemi. Je Veľká noc a Ježiš večeria so svojimi učeníkmi. Na rozdiel od nich vie, že je to ich posledná spoločná večera. Tento príbeh je zaznamenaný v Jánovom evanjélium 13,1 – 5. Komu Ježiš umýva nohy? Všetkým učeníkom? Aj Judášovi? Čo myslíte, prečo to urobil?

V súvislosti s týmto príbehom Ellen Whiteová v knihe *Túžba vekov* napísala: „*Ježiš bol zarmútený nad ním ako nad Jeruzalemom, keď nad týmto hynúcim mestom zaplakal. Celým srdcom volal: Ako sa tá mám zrieknuť? Judáš cítil moc tejto lásky. Keď Spasiteľove ruky umývali jeho zaprášené nohy a keď mu ich utieral uterákom, Judášovo srdce bolo naklonené vyznať svoj hriech. Nechcel sa však pokoriť. Zatvrdil si srdce pred pokáním...*“ (str. 453).

Môže byť niečo srdcervúcejšie? Ježiš otvoril svoju náruč. Ponúkol odpustenie, ale Judáš ho odmietol. Pokračoval v ceste, na ktorú sa vydal. Zradil svojho Pána a odsúdil ho na potupu a smrť. Vieme, že v tú noc zradil Ježiša ešte jeden človek. Prečítajme si text v Evanjeliu podľa Lukáša 22,54 – 60. Čo sa tu stalo? Bola Judášova zrada horšia ako Petrova? Keď došlo na „lámanie chleba“, obaja sa obrátili proti Ježišovi. Teraz si tieto dva príbehy porovnáme. Pozrite sa na verš 48. Keď ho Judáš zradil, Ježiš sa mu prihovoril. Podľa toho, ako poznáme Ježiša, vieme, že sa na neho pozrel s láskou. Judáš v tej chvíli ešte mohol činiť pokánie. No neurobil to. Čo teda urobil?

Teraz si prečítajme verš 61. Lukáš ako jediný evanjelista zaznamenáva tento detail. Prebieha zinscenovaný súd, ktorý má ukončiť Ježišov život. Ježiš sa nachádza niekde vonku. Nemôže s Petrom hovoriť osobne. Ale pozrel sa na neho, ako sa predtým pozrel na Judáša. Čo majú podľa vás tieto dva príbehy spoločné? A teraz sa pozrieme na to, čím sa líšia. Pozorne si, prosím, prečítajte verš 62. Čo je na Petrovom príbehu iné?

Toto je veľmi dôležité! Ježiš miloval oboch učeníkov. Oboch priťahoval k sebe. Oboch tiež varoval. Stále znovu sa pokúšal získať si ich lásku. Keď sa láskyplne a skormútené pozrel na Petra, *Peter mu pohľad opätoval*. Čo urobil Peter potom? Prečo?

V tej chvíli nebol schopný Ježiša objat'. Je pravda, že zrejme necítil, že mu bolo odpustené. Aspoň nie v tej chvíli. Ale Petrov príbeh pokračuje ďalej. Nalistujte si vo svojej Biblii Ján 21,4–7.

Peter nemohol Ježiša objat' na Pilátovom nádvorí, ale teraz po tom veľmi túži! Stále cíti ľútosť. Hanbí sa za to, čo urobil. Túži Ježišovi povedať, ako veľmi ho to mrzí. Chce mať istotu, že mu Ježiš odpustil. **Prečítajme si spolu verše 15–17.**

Tieto verše ukazujú, ako Ježiš a Peter spolu dokončujú zmierujúce objatie bez ohľadu na to, či k nemu fyzicky došlo, alebo nie. Peter zhrešil. Ježiš mu odpustil. Peter prijal odpustenie. Teraz dáva Ježiš Petrovi pokyny, ako má ďalej žiť bez toho, aby znova zaprel Pána. Pamätáte si text z 1Ján 1,9? **Ježiš nechce Petrovi len odpustiť – chce ho aj očistiť od každej nepravosti.** Vieme, že Peter sa stal v ranej cirkvi silným vodcom. Pretože sám padol a Ježiš mu odpustil, dokázal byť veľmi citlivý k tým, ktorí zhrešili a potrebovali odpustenie a zmierenie. Vedel ich povzbudiť.

SKUPINOVÁ AKTIVITA

Vytvorte niekoľko plagátov, ktoré vyvesíte v zbore alebo na mieste, kde si myslíte, že by to bolo vhodné. Pokúste sa nimi vyjadriť veľkosť Ježišovho odpustenia. Môžete na ne napísať napríklad: „Odpustenie stálo Ježiša všetko. Pre vás je zadarmo.“ Alebo nejakú podobnú myšlienku. Môžete tiež nakresliť človeka s otvorenou náručou.

ŠPECIÁLNA AKTIVITA

Venujte pár chvíľ vášmu dizajnovému projektu. Pritom sa môžete porozprávať o tom, ako Boh tvorí niečo nové a krásne z toho, čo bolo rozbité a zdeformované. Dnes sa obzvlášť zamerajte na to, ako zrada ničí a ako môžete obnoviť dôveru k niekomu, kto vás zradil.

ZÁVER

Na záver si zaspievajte pieseň a pomodlite sa. Poproste Boha, aby každému z vás odpustil hriechy. Poproste tiež o to, aby ste aj vy boli ochotní odpúšťať. Venujte čas aj tichej modlitbe, aby každý mohol prosiť o odpustenie svojich vlastných hriechov.

ŠTVRTÁ PREDNÁŠKA

L'udské objatie

ÚVOD PRE VEDÚCICH

Boh vo svojom veľkom pláne zmiernenia sveta so sebou musel ako prvý ponúknuť odpustenie. Ľudia by to nikdy neboli schopní urobiť. Takže naším prvým krokom je prijať odpustenie od Boha. Druhým krokom je ponúknuť toto odpustenie iným. Dnes sa z nášho základného textu v Druhom liste Korintanom 5 zameriame na verše 18–20. Budeme premýšľať o našej „službe zmiernenia“, ktorú nám Boh zveril. Budeme študovať príbehy ľudí, ktorí ponúkli odpustenie iným, aj keď sa zdá, že druhá strana túto ponuku neprijala a nedokončila poslednú časť objatia.

HUDBA

Nájdite piesne o odpustení a jednote, ktoré vaša mládež pozná alebo ktoré sa chcete naučiť. Ak sa vám podarilo zložiť vlastnú hymnu, určite si ju zaspievajte aj dnes večer.

ÚVOD PRE MLÁDEŽ

Už tri večery hovoríme o odpustení. Včera sme sa dozvedeli, akým spôsobom Ježiš prejavoval odpustenie, keď bol na tejto zemi. Pri svojom odchode nám zanechal poverenie, aby sme v jeho práci pokračovali. Pavol o tom hovorí v našom základnom texte. Pozorne si, prosím, prečítajme 2Kor 5,18.

V druhej časti verša Pavol pomenúva službu, ktorou nás Ježiš poveril. O akú službu ide?

Prečítajme si verš 19. Tento verš má dve časti. Najprv vyjadruje, čo urobil Boh. Prišiel na zem v Kristovi, aby so sebou zmieril koho? Celý svet! Presne tak. Ďalšie výrazy opisujú, čo to znamená. Ako môže Boh zmieriť ľudí so sebou? „*Nepočítal ľuďom ich previnenia.*“ (Môžete porovnať rôzne preklady.) Druhá časť hovorí o tom, čím nás poveril. Čo si myslíte, že znamená „a nám uložil ohlasovať slovo zmiernenia“? (SEP)¹⁵

Stále je to prvá časť nášho zmierujúceho objatia. Povedali sme, že Boh ako prvý otvára svoju náruč, pretože odpustenie prichádza len od Stvoriteľa. Teraz budeme hovoriť o ľuďoch, ktorí otvárajú svoju náruč, aby ponúkli odpustenie iným.

15 Nechajte čas na diskusiu.

DNEŠNÝ PRÍBEH

Veľmi krásny príbeh o človeku, ktorý ponúkol odpustenie, máme zapísaný na začiatku Starej zmluvy. Môže nám niekto v skratke prerozprávať Jozefov príbeh?¹⁶

Otvorme si spolu 1Moj 45. Čo je napísané v prvých troch veršoch? Ako si myslíte, že sa bratia cítili, keď mocný egyptský vládár vyhlásil, že je ich strateným bratom Jozefom? Prečo? Skúste sa vžiť do situácie bratov i Jozefa a vyjadriť ich pocity.

Ak by si bol Jozefom a tvoji bratia by ťa predali do cudzej krajiny ako otroka, ako by si sa k nim zachoval?

Teraz si prečítajme, čo sa skutočne stalo (verše 4–8). Ako je možné, že im Jozef dokázal odpustiť? Pozrime sa do veršov 7 a 8. Jozef za to ďakuje Bohu. Myslíte si, že keď bol vo väzení, myslel si, že toto je Boží plán pre jeho život? Môžeme si byť istí, že určite nebolo Božím plánom, aby bratia Jozefa tak veľmi nenávideli a predali ho do otroctva. Boh mohol poslať Jozefa do Egypta aj iným spôsobom. Ale od chvíle, keď sa objavil prvý hriech, Boh má moc aj to najväčšie zlo zmeniť na dobro. Jozef to zistil, preto sa hneď od začiatku svojho dobrodružného života – keď bol ešte mladý a nevedel, čo mu život prinesie – rozhodol primknúť vierou k Bohu. Aj my môžeme zaujať rovnaký postoj.

Dokončili Jozefovi bratia objatie a prijali jeho odpustenie? Nepoznáme detaily, ako v tej chvíli zareagovali. Malý náznak nachádzame v 50. kapitole. Pozorne si prečítajme verše 15–21. Vyzerá to tak, ako keby bratia nemali istotu, že im Jozef naozaj odpustil. Preto si myslíte, že sa Jozef rozplakal? (v. 17)

Jozefov príbeh dokazuje, že aj veľmi zlé činy môžu byť odpustené.

Ďalší príbeh môžeme čítať medzi riadkami v 4. kapitole Jánovho evanjelia. Je to príbeh o žene pri studni. Krátko sme ho už spomínali. Pamätáte si, čo žena urobila po Ježišovej ponuke odpustenia? Prečítajme si Ján 4,28–30. Zamyslite sa na chvíľu. Aký život viedla táto žena? Aký vzťah mala s ostatnými ľuďmi z mesta? Prečo šla po vodu na poludnie v najväčšej horúčave a nie ráno s ostatnými ženami? Zdá sa, že bola určitým spôsobom izolovaná. Napriek tomu, keď počuje dobrú správu, beží, aby sa o ňu podelila. Keď dostala ponuku odpustenia pre seba, aj ona bola ochotná ponúknuť odpustenie iným.

Vďaka tejto žene sa zmenilo celé mesto Sychar. Kto mohol tušiť, že jeden rozhovor s cudzincom pri studni prinesie také ďalekosiahle následky? Zdá sa, že mnoho ľudí odpustilo tejto žene jej predošlý život a prijali tiež jej odpustenie za to, že ju odsudzovali. Možno vznikli aj nové priateľstvá.

Možno boli aj takí, ktorí jej neodpustili alebo jej odpustenie neprijali. No aj v tom prípade si mohla zachovať postoj pokánia a žiť novým životom v Ježišovi. Bola totiž posilňovaná „živým prameňom“ Ducha Svätého, ktorý jej bol slúbený. Možno sa časom presvedčili, že sa skutočne zmenila. No aj keby nie, aj keby nedospeli k bodu zmierenia, ona stále mohla mať postoj odpustenia.

¹⁶ Ak je to potrebné, heslovite pripomeňte príbeh – záviť Jozefových bratov, ako ho predali do otroctva, Boh bol s ním a povýšil ho na premiéra Egypta a správcu nad skladmi potravín. Jeho bratia sa mu kvôli obilii museli prísť pokloniť, ale nepoznali ho.

Prečo? Pretože existuje aj ďalší dôvod, prečo odpustiť iným, než je ten, aby sme prejavili súcit osobe, ktorá sa voči nám nejakým spôsobom previnila. Keď odpustíš, je to dobré aj pre *teba*. Bez ohľadu na to, či ten druhý bude svoj čin niekedy ľutovať. Sami sebe by sme veľmi ubližovali, keby sme ďalej žili bez odpustenia. Trápilo by nás to a ťažilo, niekedy dokonca viac než samotný hriech, ktorý bol voči nám spáchaný. Predstavujeme si, ako by sme to mohli odplatiť. Niekedy sa o to dokonca pokúsime – čím hrešíme rovnakým spôsobom ako ten druhý. Pomohlo nám to nejako?

Musíme si pamätať, že odpúšťanie nie je ospravedlňovanie. Ľudia, ktorí sú presvedčení, že nemôžu druhým odpustiť, si zvyčajne myslia, že od nich niekto chce, aby nad tým mávli rukou. Aby to ospravedlnili, ako by na tom vôbec nezáležalo. Ale záleží na tom! Ak by na tom nezáležalo, bola by to len obyčajná ľudská chyba, ktorá odpustenie nevyžaduje. Keď je však niečo hriechom a nie je pre to ospravedlnenie, naša nechota odpustiť nezraňuje ani tak druhého človeka, ako nás samých. Nieкто raz povedal, že ak odmietame odpustiť, je to, ako by sme sami pili jed a dúfali, že ten druhý zomrie. Čo si o tom myslíte?

Boh nás poveril zvláštnou prácou – usilovať o zmierenie. Spolieha na nás, že budeme pre druhých robiť to, čo on urobil pre nás. Zamyslite sa nad vetou: Ako môže Boh očistiť niekoho od nepravosti, keď ty naňho neustále lepíš nálepku jeho hriechu?

Na záver si prečítajme jeden príbeh zo súčasnosti. Jeho podrobnosti boli z dôvodu zachovania súkromia upravené, ale príbeh je pravdivý a určite nie je ojedinelý. Mladá žena, nazvime ju Lea, sa vydala za Tomáša. Mali dve deti. Lea cítila, že jej manžel Tomáš nie je skutočne šťastný. Verila, že je to preto, že sa úplne neodovzdal Bohu. Nevedela, že bol nešťastný zo samotného manželstva. Neustále sa modlila a robila všetko preto, aby bola dokonalou manželkou a matkou. Dúfala, že jej manžel sa nejakým spôsobom priblíži k Bohu aj k nej.

Ako čas plynul, v Tomášovom správaní bolo čoraz viac hnevu. Spočiatku len zvyšoval hlas a nadával.

Lea mu odpustila.

Neskôr začal byť násilnícky. Ničil ich majetok a poškodzoval dom.

Lea mu znovu odpustila a o to viac sa za neho modlila.

Potom ju začal biť.

V tom čase si jedna staršia žena v zbore zavolala Leu bokom. Lea sa snažila usmievať. Modrinu na tvári vysvetľovala pádom. Ale táto žena, nazvime ju Mária, sa neusmievala. „Lea, vezmi svoje deti a príd' ku mne na obed. Porozprávame sa a budeme sa spolu modliť.“

V to popoludnie, keď deti zaspali, sa Márii podarilo preniknúť cez Leine bariéry a zistiť pravdu. „Takto nemôžeš ďalej žiť,“ povedala jej.

„Ale ja viem, že Boh považuje manželstvo za posvätné a chce, aby som odpúšťala,“ odporovala Lea.

„Áno, máme odpúšťať. Ale ty ho ospravedlňuješ. A to nie je to isté,“ povedala Mária. „Navyše Tomáša chrániš pred dôsledkami jeho činov. Boh Tomáša miluje a chce ho zmeniť. Ako to však môže urobiť, keď Tomášovi nedáš možnosť, aby si uvedomil, ako veľmi tebe a deťom ubližuje?“

„Deti nikdy nebije,“ vyhrkla Lea.

„Keď ubližuje tebe, ubližuje aj deťom,“ povedala rázne Mária. „A najhoršie je, že ubližuje aj sebe. Ak ho skutočne miluješ, musíš dovoliť, aby čelil svojmu hriechu. Musíš sa tiež modliť, aby ho Pán Boh pritiahol k sebe. Pomôžem ti. Aj náš kazateľ ti pomôže.“

Pre Leu to bola tá najťažšia vec, ktorú musela v živote urobiť – povedať Tomášovi, že ho tak veľmi miluje, že mu nedovolí, aby ďalej ubližoval jej, ich deťom a celej rodine. „Potrebuješ odbornú pomoc,“ povedala mu s plačom. „Budem sa za teba každý deň modliť, aby si sa vrátil ako uzdravený a milujúci muž. Som presvedčená, že to dokážeš.“

Tomáš zúrilo. Obvinil Leu, že ho nemiluje, že nie je kresťankou a že ničí ich manželstvo. Trval na tom, že nikdy neurobil nič, čo by ako manžel nemal. Kričal, nadával a vyhrážal sa. Boli pri tom aj kazateľ s manželkou, Mária a blízki príbuzní Tomáša a Ley. Vzali ho preč. Chceli mu pomôcť nájsť si ubytovanie a dobrého poradcu, ale Tomáš zmizol.

Zlomená Lea sa snaží žiť s postojom odpustenia, aj keď nevie, ako sa to celé skončí. Obráti sa Tomáš k Bohu? Vráti sa? Prijme niekedy jej odpustenie?

Čo si myslíš? Dokázal by si odpustiť v takejto situácii? Dokázal by si žiť so stále otvorenou náručou (čo je prvý krok zmierujúceho objatia), ak by sa druhá osoba nikdy nevrátila, nikdy neprijala tvoju ponuku odpustenia, dokonca nikdy nepriznala, že urobila niečo zlé?¹⁷

Lea sa rozhodla, že pôjde cestou odpustenia. Čas beží a ona stále nevie, aký bude výsledok. Lea s deťmi by ti mohli povedať, že dôsledky takéhoto týrania vo vzťahoch pretrvávajú veľmi dlho. Udržať si postoj odpustenia nie je jednoduché. Mohla by ti tiež povedať, že odpustenie automaticky nevymaže bolesť a hnev. Hlavne by ti však povedala, že Boh je verný a je tu pre nás bez ohľadu na to, ako sa k nám iní ľudia správajú. Stále dúfa, že sa ich manželstvo obnoví. No keby sa tak nestalo, dúfa, že sa stretnú v nebi a budú sa môcť skutočne zmieriť. Ak nie, dôveruje Ježišovi. Nech sa deje čokoľvek.

AKTIVITA

Porozmýšľaj, či sa nepotrebuješ niekomu ospravedlniť alebo či niekto nepotrebuje tvoje odpustenie. Našou dnešnou úlohou bude napísať niekoľko listov, ktoré môžeme, ale aj nemusíme odovzdať adresátom. Často je práve list najlepšou formou, ako niekomu ponúknuť odpustenie. Niekedy je však lepšie urobiť to osobne. Ak sa s dotýčným človekom nemôžeš porozprávať osobne alebo ak ten človek už zomrel a ty hľadáš odpustenie, list ti pomôže utriediť si myšlienky a vyjadriť to, čo by si potreboval/a. Napíš svoj list a vlož do neho všetko, čo cítiš. Potom si ho znovu

17 Nechajte niekoľko minút na diskusiu o spleti pocitov vyvolaných touto ťažkou situáciou. Diskutujte o tom, ako tieto pocity ovplyvňujú alebo neovplyvňujú odpustenie. Hovorte o tom, že aj po odpustení môžu zostať dôsledky. Zachovať si vyvážený postoj v nádeji na zmierenie s niekým, koho milujete, nie je jednoduché. Napriek tomu nesmiete prestať rásť a ísť v živote ďalej, pričom výsledok musíme nechať na Boha.

prečítaj a popremýšľaj, či si tam nenapísal/a niečo, čo by malo zostať nevypovedané. Modli sa, či by si mal tento list odovzdať dotyčnej osobe, alebo by si ho mal radšej zničiť a porozprávať sa s dotyčným človekom osobne. Ak je v miestnosti niekto, komu potrebuješ ponúknuť otvorenú náruč odpustenia, využij túto príležitosť a porozprávaj sa s ním.

ŠPECIÁLNA AKTIVITA

Pokračujte v práci na svojom projekte. Hlboko sa zamyslite nad zničenými vzťahmi a dôsledkami, ktoré to so sebou prináša. Pýtajte sa Boha, či môžete niekomu priniesť uzdravenie.

ZÁVER

Ukončite večer vlastnou hymnou a modlitbou za to, aby ste boli ochotní odpúšťať. Poproste Boha, aby vám pomohol pozerat' na iných novými očami. Všetci potrebujeme v každej chvíli odpustenie a milosť.

PIATA PREDNÁŠKA

Veľvyslanci zmierenia

ÚVOD PRE VEDÚCICH

Náš základný text v 2Kor 5 hovorí, že Boh nás poveril službou zmierenia. Potom, čo nás Boh skrze Krista zmieril so sebou, máme sa zmieriť aj s ostatnými. Dnes sa sústredíme na verše 20 a 21. Pripomenieme si príbehy ľudí, ktorí prijali Božie odpustenie, vďaka čomu sa ich život úplne zmenil.

Na dnešnú aktivitu budete potrebovať tvrdší papier alebo kartičky, pastelky, fixky a iné umelecké potreby.

HUDBA

Pripravte si piesne s témou zvestovania Božej lásky a milosti ubolenému svetu, ktoré vaša mládež pozná alebo ktoré sa chcete naučiť. Ak sa vám podarilo zložiť si vlastnú hymnu, zaspievajte si ju.

ÚVOD PRE MLÁDEŽ

Doteraz sme hovorili o odpustení – o tom, čím je a čím nie je.¹⁸ Videli sme, čo sa stalo, keď Ježiš rozťahal svoje ruky s postojom odpustenia k celému svetu a zomrel, aby opäť scelil vesmír do nesebeckej lásky, z ktorej ho Boh na počiatku stvoril. Odpustil dokonca aj vojakom, ktorí ho zabili. I dnes je pripravený odpustiť aj tomu najhoršiemu hriešnikovi, ktorý sa k nemu obráti.

Už vieme, ako sa začína zmierujúce objatie. Vieme tiež, čo sa stane, keď človek neprijme ponúkané odpustenie. Dnes sa dozvieme, čo sa stane, keď ľudia – dokonca aj veľmi zlí ľudia – prijmú Ježišovo odpustenie. Pozrieme sa na to, aké dôsledky môžu napriek tomu prísť a ako sa zmení ich život a život ľudí v ich okolí.

Začnime biblickým príbehom. Prvá časť nášho príbehu je v Biblii len načrtnutá v dvoch veršoch. Prečítajte si Mar 16,1 a Luk 8,2.

Tieto dva verše, v podstate totožné, hovoria o tom, že Ježiš vyhnal z Márie Magdalény sedem démonov. Čo všetko vieme o Márii Magdaléne?

O skoršom živote tejto ženy nemáme veľa informácií. Zrejme však odišla z rodného domova, opustila svoju sestru i brata a žila hriešnym životom v mestečku Magdala.

18 Nie je ospravedlňovaním.

Ellen Whiteová v knihe *Túžba vekov* uvádza, že ten, ktorý ju ako prvý zviedol do hriechu, patril medzi samospravodlivých farizejov (str. 358). Jedného dňa sa Mária vracia domov a prežije najdôležitejší okamih svojho života – stretne sa s Ježišom. Vypočujme si, čo o tom napísala Ellen Whiteová: „Mária bola pokladaná za veľkú hriešnicu, ale Kristus poznal okolnosti, ktoré ovplyvňovali jej život. Mohol v nej uhasiť každú iskru nádeje, no neurobil to. Pozdvihol ju zo zúfalstva a záhuby. Počula, ako sedemkrát pokarhal démonské sily, ktoré jej ovládali srdce a myseľ. Počula, ako úpenlivo prosil za ňu Otca... a v jeho sile zvíťazila.“ (str. 392)¹⁹

Po tejto skúsenosti sa Mária stala jednou z najvernejších Ježišových nasledovníčok. Stále chcela byť s ním. Túžila sa učiť žiť a milovať ako on. Vidíme to napríklad v Luk 10, 38–42.

Bolo dôležité to, čo robila Marta? Nieкто sa predsa o hostí musí postarať. Aj Mária obvykle pomáhala. Ale teraz si myslela, že je dôležitejšie sedieť pri Ježišových nohách než sa naháňať, aby bol doma dokonalý poriadok a perfektné jedlo.

V Jánovom evanjeliu 11. kapitole je ďalší príbeh. Je dlhý a veľmi dôležitý, ale dnes mu nebudeme venovať veľa času. Zbežne si pozrite túto kapitolu a povedzte, čo ste sa dočítali.²⁰

Keď sa pozrieme do nasledujúcej kapitoly, Mária má veľmi silný dôvod byť Ježišovi vďačná. Skúsme si porovnať dve verzie tohto príbehu. Jedna skupina si vyhľadá Ján 12, druhá skupina Luk 7. Každá verzia tohto príbehu obsahuje podrobnosti, ktoré v druhej chýbajú. Keď ich dáme dokopy, získame ucelený obraz toho, čo sa stalo. Budem klásť otázky a raz mi bude schopná odpovedať skupina, ktorá čítala text u Lukáša, inokedy skupina, ktorá čítala text u Jána. Hlavná kostra príbehu je však v oboch verziách rovnaká.

Kde sa konala večera?

Kto tam bol?

Čo urobila Mária?

Kto sa na to sťažoval?

Ellen Whiteová nám o tejto scéne podáva viac informácií. Hovorí, že Šimon bol človek, ktorý ako prvý Máriu zviedol k hriechu. Ježiš to vedel a mohol to všetkým povedať. Ale neurobil to. Je milostivý, ako vždy. Namiesto toho porozprával príbeh. Čo asi dúfal, že sa stane? Myslíte si, že sa to stalo? Z príbehu sa to nedozvedáme. Alebo áno?

Kto ďalší sa sťažoval a prečo? Prijal Ježišovo odpustenie a milosť?

Obe verzie sa končia dvoma rôznymi Ježišovými výrokmi. Pozrime sa najprv na text u Jána. Čo tu Ježiš hovorí?

Čo si myslíte, že to znamená?

19 Text je z knihy *Túžba vekov*, str. 392.

20 Nechajte čas na diskusiu, aby ste spomenuli všetky základné prvky Lazarovho vzkriesenia štyri dni po jeho smrti.

Ako sa podľa vás Mária potom cítila?

Teraz sa pozrieme na Lukášovo zakončenie. Čo tu Ježiš hovorí? Ako si myslíte, že sa potom Mária cítila? Odvtedy prešlo vyše dvetisíc rokov a my si stále rozprávame príbeh o Márii! Nechceli by ste to raz v nebi Márii povedať?

Prečítajte si nahlas text Luk 7,41–47.

„Istý veriteľ mal dvoch dlžníkov. Jeden mu dlhoval päťsto denárov, druhý päťdesiat. Keď nemali z čoho vrátiť, obom im odpustil. Ktorý z nich ho bude mať radšej?“ „Myslím si,“ odpovedal Šimon, „že ten, ktorému odpustil viac.“ Ježiš odpovedal: „Správne si povedal.“ Nato sa obrátil k žene a Šimonovi povedal: „Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu a nedal si mi vodu na nohy, no táto žena mi slzami zmáčala nohy a svojimi vlasmi ich poutierala. Nepobozkal si ma, ona však odvtedy, ako som vošiel, neprestala mi bozkávať nohy. Hlavu si mi olejom nepotrel, zatiaľ čo ona mi natierala nohy voňavým olejom. Preto ti hovorím: Odpúšťajú sa jej mnohé hriechy, lebo veľmi milovala. Komu sa málo odpúšťa, ten málo miluje.“

Pre naše štúdium o odpustení a zmierení je najdôležitejší verš Luk 7,47. Prečítajme si ho spolu.

Ak máte niekedy pocit, že ste príliš hriešni, spomeňte si na tento verš. Ježiš hovorí tieto slová aj vám. Spomeňte si na ne aj v situácii, keď bojujete sami so sebou, aby ste odpustili niekomu, kto sa voči vám previnil. Ak mu odpustíte a ak dotýčný človek toto odpustenie prijme, možno vás bude milovať viac ako predtým.

Teraz vám porozprávam jeden príbeh zo súčasnosti. Je pravdivý a obsahuje všetky detaily, pretože ide o príbeh dostupný širokej verejnosti.²¹

V roku 1984 v Tennessee, USA, zabil Donnie Edward Johnson svoju manželku. Bol vypočúvaný a odsúdený na trest smrti. Ale kým bol rozsudok vykonaný, ešte dlho žil. Jeho právnici sa totiž neustále odvolávali. Počas rokov, ktoré strávil vo väzení, urobil Johnson niekoľko rozhodnutí. Spomínal, že bol vychovaný ako kresťan, ale o kresťanstvo nemal záujem, kým v roku 1985 nepočul vo väzení kázať iného väzňa. Vtedy prvýkrát odovzdal svoj život Kristovi. V roku 1990 dvaja spoluväzni, adventisti siedmeho dňa, „hovorili z Biblie neveriteľným spôsobom,“ spomínal ďalej.

Uvedomujete si, čo sa stalo? Iní hriešnici, ktorí zakúsili Božiu milosť a odpustenie a prijali ich, to teraz ponúkali Johnsonovi. A on to tiež prijal. Boh mu otvoril svoju náruč a on ho objal. Zmieril sa s Bohom.

Boh tým však svoj zázrak neukončil. Johnson sa stal starším zboru v zbere Cirkvi adventistov siedmeho dňa Riverside Chapel v Nashville! Nie každý zbor by prijal za staršieho zboru muža, ktorý bol vo väzení, nie to ešte niekoho, kto je stále vo

²¹ Tento príbeh nájdete na stránkach <https://www.tennessean.com/story/news/crime/2019/04/03/tennessee-execution-victim-daughter-seeks-mercy-death-row-inmate-donnie-edward-johnson/3345860002/>, s aktualizáciou <https://www.tennessean.com/story/news/2019/04/17/tennessee-execution-donnie-edward-johnson-plea-death-row-gov-bill-lee/3484775002/> a <https://www.tennessean.com/story/news/crime/2019/05/01/tennessee-execution-donnie-johnson-interview/3590419002/>. Bol o ňom aj článok v časopise Adventist Today na www.atoday.org.

väzení a čaká na smrť! Ale tento zbor to urobil. Johnson začal spoluväzňom kázať. Viedol rozhlasovú reláciu „Čo hovorí Biblia“. Chcel sa podeliť o milosť a odpustenie, ktoré našiel. Zo správ tohto zboru vieme, že aj ďalší väzni sa stali kresťanmi. Keď boli prepustení, pripojili sa k tomuto spoločenstvu.

Sám Johnson však nemohol byť prepustený, pretože bol odsúdený na trest smrti. Dátum popravy bol stanovený na 16. mája 2019.

Potom sa však stalo niečo, čo nikto nečakal. Cynthia Vaughn, dcéra ženy, ktorú Johnson zavraždil, vydala vyhlásenie, že mu odpustila. Osobne šla požiadať guvernéra štátu Tennessee, aby ušetril jeho život. Tu je citát od Johnsonových právnikov, ako bol uvedený v novinách The Tennessean:

„Cynthia Vás žiada o prednosť stretnúť sa s Vami osobne, aby sa s Vami podelila o svoju skúsenosť kresťanského odpustenia,“ stálo v žiadosti adresovanej guvernérovi. „Cynthiina prosba o milosť je výnimočná. Poznáme len jeden podobný prípad v celej histórii štátu Tennessee, keď dieťa obete prosilo guvernéra o milosť pre vraha.“

Myslíte si, že by ste boli schopní odpustiť niekomu, kto zavraždil vášho rodiča? Čo keď sa odvtedy nezmenil?

V neskoršej aktualizácii príbehu sa v týchto novinách objavili ďalšie podrobnosti. Prvý dátum Johnsonovej popravy bol stanovený na rok 2006, ale poprava bola odložená. Potom sa Johnson obrátil na slečnu Vaughn. Trvalo jej šesť rokov, kým ho navštívila (stalo sa to v roku 2012). Aj keď nepoznáme jej pohnútky, môžeme predpokladať, že to bolo pre ňu naozaj ťažké. Určite si vieme predstaviť prečo! Aj pre nás by to bolo veľmi náročné, však?

Ona sama na svoju návštevu spomína takto (z Tennessean):

„Porozprávala som mu všetko o tých ťažkých rokoch naplnených bolesťou a agóniou, ktoré spôsobil. Potom som si sadla a počula hlas, ktorý mi povedal: ‚Tak, a je to... Už na to nemysli.‘ To, čo mi potom vyšlo z úst, navždy zmenilo môj život. Pozrela som sa na neho a povedala, že už ho nemôžem nenávidieť, pretože to namiesto neho zabíja mňa. A tak som mu povedala: ‚Odpúšťam ti.‘“

Všimnime si dva dôležité body. Po prvé, slečna Vaughn jasne povedala človeku, ktorý ju zranil, akú bolesť jej jeho hriech spôsobil. Niekedy ako kresťania odpúšťame príliš rýchlo, aj keď by sa očakávalo, že budeme s odpustením skôr váhať. Je nevyhnutné, aby hriešnik, aj ten, voči ktorému bol hriech spáchaný, pochopil veľkosť dlhu. Môže byť veľký aj malý – v tomto prípade bol obrovský –, ale je dôležité jasne ho vidieť.

Druhým dôležitým bodom je vyjadrenie slečny Vaughn, že jej čin odpustenia navždy zmenil jej život. Samozrejme, zmenil život aj Johnsonovi. Ale odpustenie viac mení život toho, kto odpúšťa.

V tomto prípade Johnson svoj čin už dlho ľutoval. Povedal jej, že už prosil Boha o odpustenie a že verí, že Boh mu odpustil. Celé roky strávil vo väzení a odovzdával toto odpustenie všade, kde mohol. Ale niekedy je k odpúšťajúcemu objatiu potrebný aj ľudský dotyk, aby človek zreteľne pocítil realitu odpustenia. Podľa poslednej aktualizácie tohto článku Johnson opísal svoje stretnutie s nevlastnou dcérou ako najviac pokorujúcu skúsenosť svojho života a svoj následný vzťah s ňou ako „jedno z najúžasnejších požehnaní, po ktorom môže otec túžiť. Niečo, čo si s radosťou nosím vo svojom srdci každý deň.“

A ako sa Johnsonov príbeh skončil? Guvernér mu milosť neudelil. 16. mája 2019 bol Johnson popravený. No aj tvárou v tvár smrti dokázal vyznať, že je zmierený s Božou vôľou, a ak svoje dielo dokončil, je spokojný.

Prečítajme si základný text z Biblie, ktorý nás sprevádza celým týmto týždňom (2Kor 5). Dnes sa pozrieme na jeho posledné dva verše 20 a 21. Veľvyslanci reprezentujú svoju vlasť. Odovzdávajú správy zo svojej vlasti v krajine, do ktorej sú vyslaní. My sme veľvyslanci neba, našej rodnej krajiny. Teraz žijeme v krajine ovládanej nepriateľom, ale nebude to už dlho trvať! Čoskoro príde Ježiš. Dovtedy nám bolo zverené poslanstvo uvedené práve vo verši 20. Môžeme ho zvestovať všetkým známym: „Prosíme vás, zmierte sa s Bohom.“

Ak budeme ponúkať odpustenie a milosť dokonca aj (alebo najmä) tým, ktorí – podobne ako Johnson – musia čeliť následkom svojich hriechov, ukážeme, aký krásny je život vo vesmíre lásky.

AKTIVITA

Vyrobte si odznaky alebo visačky, na ktorých bude napísané „Veľvyslanec zmierenia“. Vyroberte ich viac, aby ste ich mohli rozdať aj v zbore a podeliť sa s ostatnými o myšlienky, ktoré študujeme v prednáškach modlitebného týždňa.

ŠPECIÁLNA AKTIVITA

Pokračujte v práci na svojom projekte. Už by ste mali mať polovicu hotovú.

ZÁVER

Ukončite stretnutie piesňou a modlitbou hlavne za tých, ktorí potrebujú odpustenie najviac, pretože vykonali strašné veci. Proste Boha, aby každému z vás ukázal, ako sa môže stať veľvyslancom zmierenia.

ŠIESTA PREDNÁŠKA

Pravda a dôsledky

ÚVOD PRE VEDÚCICH

Ak odpustenie nie je ospravedlňovanie ani prehliadanie, ako potom môžeme ako kresťania vyvážiť úprimné a milujúce odpustenie s rovnako úprimným a milujúcim odhodlaním pomôcť previnilému človeku, aby nabudúce konal inak? Dnes budeme premýšľať o rozdieloch medzi trestom, dôsledkami a disciplínou a o tom, ako vyzerá restoratívna justícia.²² Zameriame sa na posledný verš nášho kľúčového textu 2Kor 5,21.

HUDBA

Nájdite piesne, ktoré vaša mládež pozná alebo ktoré sa chcete naučiť, a kde sa spieva o obnove, zvlášť v zmluvnom vzťahu. Ak sa vám podarilo zložiť vlastnú hymnu, určite si ju aj dnes zaspievajte.

ÚVOD PRE MLÁDEŽ

Polovica nášho modlitebného týždňa je už za nami. Čo sme sa dozvedeli o odpustení a obnove?

Ak odpustenie nie je ospravedlňovanie, čo potom vlastne znamená, že je niekomu odpustené? Musí dotyčný človek aj tak čeliť dôsledkom svojich činov? Ako zachovať postoj odpustenia, a zároveň očakávať odškodnenie za jeho hriechy? Začnime tým, že sa zamyslíme nad troma slovami. Ja vám ich poviem (alebo napíšem na tabuľu) a vy mi vysvetlite, čo podľa vás znamenajú. Na konci stretnutia sa k nim ešte raz vrátíme.²³

- Trest.
- Dôsledky.
- Disciplína.

Bežne si tieto termíny pletieme. Rodič môže povedať, že doma „zavedie disciplínu“, ale myslí tým, že nás potrestá. Niektoré rodiny si vytvorili zoznam „dôsledkov“ za určité činy. Napríklad dôsledkom nadmerného používania telefónu či tabletu je obmedzenie

22 Restoratívna justícia chápe nápravu páchatela trestného činu ako proces prijatia jeho zodpovednosti za to, čo spôsobil obeti alebo komunite, a to tým, že sa zapojí do nápravy následkov svojho konania.

23 Dajte priestor na odpovede, ale zatiaľ ich nerozoberajte.

ich používania, prípadne vypnutie wifi či dátových služieb. Niektorí používajú fyzické tresty.

Na vyjadrenie, že konáme spravodlivo, používame výrazy ako „žiť správne“ alebo „chodiť po správnej ceste“. Pointou pritom je, že nám ide o spravodlivosť. Za spravodlivé považujeme napríklad aj to, že niečo rozdelíme na rovnaké časti alebo podľa určitého kľúča.

Takže spravodlivosť znamená správnosť, rovnosť, férovosť.

Problém je však v tom, že si môžeme myslieť, že svoje hriechy napravíme sami. Keď niečo ukradneme, vrátime to. Ak niečo zničíme, opravíme to alebo kúpime nové. Ako sme povedali, týmto spôsobom môžeme nahradiť materiálnu škodu, ale nie citové zranenia, ktoré niekomu spôsobíme. Hriechu sa tak ľahko nezbavíme. Keď je raz vykonaný, niet cesty späť. Nemôžeme ho jednoducho odčiniť. Vyriekli ste niekedy slová, ktoré ste v tom okamihu chceli vziať späť? Stalo sa to každému.

Teraz prichádza na rad trest. Nosíme v sebe predstavu, že trestom môžeme zaplatiť za svoje hriechy. Keď napríklad niekto niečo ukradne, musí to vrátiť. Tým sa napravi strata. Potom za to musí byť nejakým spôsobom potrestaný, čím sa zahojí bolesť dotyčného človeka. O ľuďoch, ktorí strávili určitý čas vo väzení, sa hovorí, že „splatili svoj dlh voči spoločnosti“. Ale čo v skutočnosti dosiahli? Keď vás niekto za niečo potrestá, uzdraví sa tým niečo vo vás? Alebo keď vidíte, že je potrestaný človek, ktorý vám ublížil, uzdraví sa tým niečo vo vás?

A čo dôsledky? Dôsledky sú vlastne to, čo sa stane, keď niečo urobíte. Keď vyhodíte loptu do vzduchu, spadne na zem. Keď ju hodíte do okna, rozbije sa sklo. Keď spadnete na tvrdú zem, zraníte sa.

Naši rodičia vedia, že niektoré naše činy by mohli mať veľmi vážne dôsledky. Napríklad keby sme užívali drogy či sa dostali do nejakého gangu. Alebo ak by sme ukradli auto, aby sme si v ňom užili divokú jazdu, mohli by sme sa pritom zabiť. Rodičia nechcú, aby sa to stalo, preto zámerne vytvárajú miernejšie dôsledky. Možno vám dajú „zaracha“ alebo vás dokonca nahlásia na políciu. Radšej vás uvidia vo väzení než na cintoríne, aj keď oboje im zlomí srdce.

Všetka ich snaha má jeden hlavný cieľ. Aký?²⁴

„Disciplína“ je úplne iná téma, aj keď ju často práve v tomto kontexte používame. „Urobiť disciplinovaným“ (donútiť k poslušnosti, vycvičiť) môže tiež vyjadrovať snahu niekoho niečo naučiť. Inak povedané „urobiť z neho učeníka“. Trestom to nedosiahnete. Ani dôsledky z nikoho neurobia učeníka, aj keď v tom môžu zohrať určitú úlohu. Čo si myslíte, že by vás motivovalo chcieť byť učeníkom alebo nasledovníkom nejakého človeka?

Nie azda to, že niekoho milujete? Alebo že ho na začiatku aspoň obdivujete? Ježišovi učenici nasledovali Ježiša možno aj preto, že boli zvedaví. Niečo ich k nemu

24 Malo by nám byť jasné, že cieľom nie je niekoho kvôli tomu, čo urobil, zraniť, ale dosiahnuť to, aby to už neurobil.

príťahovalo. Chceli sa dozvedieť viac. A tak sa Ježiš stal ich Majstrom. Učil ich, žil s nimi, pracoval s nimi, smial sa s nimi. Keď urobili niečo zlé, napomenul ich. Časom sa do neho zamilovali. Napriek tomu však robili chyby, niekedy dosť zásadné.

Skúste sa zamyslieť: Keď Peter trikrát zaprel Ježiša, potrestal ho Ježiš? Malo to nejaké dôsledky? (*Nechajte priestor na odpovede.*)

Hlavným dôsledkom bola beznádej, plač, pocit viny a strata istoty, že ho Ježiš stále miluje. Peter sa cítil veľmi previnilo a nehodne. Čo urobil Ježiš? Dve veci.

Pozrime sa najprv do Markovho evanjelia 16,7. Je zaujímavé, čo tu Ježiš povedal. Veď aj Peter bol učeník, však? Slová „povedzte jeho učeníkom“ zahŕňajú predsa aj Petra. Prečo ho Ježiš spomína osobitne?

Ježiš chcel, aby Peter vedel, že ho stále miluje.

Teraz sa pozrieme do textu Jánovho evanjelia 21,15 – 17. Tento text sme už čítali. Čo tu Ježiš robí? Koľkokrát Peter zaprel Ježiša? Koľkokrát sa ho Ježiš pýta, či ho miluje? Ako sa asi Peter cítil?

Ježišovým cieľom nebolo zraniť Petra tak, ako Peter zranil jeho. Ježiš vedel, že Peter zranil najmä sám seba. Chcel Petra uzdraviť. Vedel totiž, že je to jediná cesta ako pomôcť Petrovi, aby sa nabudúce rozhodol lepšie.

Vďaka Bohu za odpustenie! Božie odpustenie uzdravuje zranenia. Len tak dokážeme jasnejšie vidieť, ako máme správne konať a čo sa od nás vyžaduje. V prípade Petrovho hriechu šlo o slová a dôsledkom boli tiež slová. Slová uzdravili samotný hriech. Od tej chvíle mal Peter „pásť ovečky“, povzbudzovať Božie deti, ktoré padnú ako on. V tomto zmysle šlo o doživotné dôsledky.

DNEŠNÝ PRÍBEH

Marcela a Lenka boli od útleho detstva najlepšie kamarátky. Poznali sa tak dobre, že o sebe vedeli všetko – poznali aj svoje slabé stránky. Lenka bola prchká. Rýchlejšie hovorila a konala, než rozmýšľala. Potom to často ľutovala. Veľa jedla, a nie práve najzdravšie. V dôsledku toho zápasila so svojou hmotnosťou, zdravotnými problémami, náladovosťou i výkyvmi energie. Uvedomovala si, že keď dbá na správnu stravu, cíti sa lepšie. No nedokázala ovládať seba ani svoje túžby.

Marcela zas nezavrela ústa. Vedela, že výrečnosť sama osebe nie je zlá, že je to len určitá črta osobnosti. Niekedy však boli jej ústa rýchlejšie ako ona, a tak povedala to, čo potom ľutovala.

Lenkina prchkosť priviedla obe už niekoľkokrát do ťažkostí. Zvyčajne sa im podarilo dostať sa z nich vďaka Marcelinej pohotovej reakcii, ale neraz sa kvôli tomu aj pohádali. Marcela Lenke vynadala, že sa správa ako malé decko (alebo ju dokonca nazvala idiotom a hlupákom). Lenka sa rozplakala a povedala, že jej je to ľúto a že to už nabudúce neurobí. Niekedy sa stalo, že sa spolu pár dní nerozprávali.

Nakoniec si však vždy odpustili a snažili sa svoje priateľstvo napraviť. Marcela mala ešte inú slabosť, o ktorej zatiaľ nevedela. Myslela si, že problém je u Lenky. Nemala síce pocit, že by sa vedome pozerala na svoju kamarátku zhora, ale v skutočnosti to tak bolo. Niekedy, najmä keď bola podráždená, hovorila o Lenke za jej chrbtom.

Jedného dňa sa tieto dve dievčatá stretli, aby sa spolu učili na písomku. Lenka však začala vyvádzať hlúposti a rozhadzovať po izbe pukance. Marcela jej vynadala: „Jedlo tu máme ako zdroj energie! Nesprávaj sa ako decko!“

Lenka sa rozosmiala a rozhadzovala pukance ďalej. Marcela sa nahnevala a začala pukance hádzať do Lenky. Tá vzápäti začala rozhadzovať aj iné jedlo. Marcela medzitým zabudla, že sa hnevala, a tiež začala vystrájať. Netrvalo dlho a hádzali po sebe všetko možné. Zrazu sa otvorili dvere a do izby vošla Lenkina mama.

Asi vám nemusím hovoriť, že namiesto učenia museli upratovať. Marcela sa potom dlho do noci bifflovala. Lenka sa na učenie vykašľala. Lenka test nezvládla vôbec a Marcela dostala najhoršiu známku za celé svoje štúdium.

Zúrila. Najhoršie na tom bolo to, že si uvedomovala, že si za to môže sama. To ju hnevalo najviac. Stála na chodbe, v ruke držala písomku a ďalšej kamarátke sa sťažovala: „Lenka je taká krava! Celé je to jej vina! Mali sme sa spolu učiť, ale ona sa správala ako šesťročné decko! Nemá *žiadnu* sebadisciplínu! Veď sa na ňu pozri! Je tučná a lenivá. Vlastne ani neviem, prečo sa s ňou bavím!“

Marcela sa otočila, že odíde... Vtom uvidela, že Lenka stojí za ňou – bledá, s otvorenými ústami a slzami v očiach.

Jedna polovica Marcely sa jej chcela hneď ospravedlniť. Ale stále ňou lomcovala poriadna zlosť. Ešte si nepripustila, že na seba je nahnevaná rovnako ako na svoju kamarátku. Vrhla na Lenku pohrdavý pohľad a povedala: „Myslím to vážne. Už sa s tebou nechcem kamarátiť!“

A odišla.

Lenka bola zdrenená. Cítila, že za všetko je vinná ona. Všetko, čo sa v ich vzťahu pokazilo, bola jej vina. Marcela asi mala právo ukončiť ich priateľstvo.

Odišla domov a plakala, kým nezaspala.

Kto bol v tomto prípade naozaj vinný? Prečo? Čo mohla Marcela alebo Lenka teraz urobiť? (*Nechajte priestor na diskusiu.*)

Tri týždne sa Marcela a Lenka jedna druhej vyhýbali. Každý deň sa cítili jedna i druhá nešťastnejšie. Marcela si začínala pripúšťať, že to bola aj jej chyba. No nedokázala sa donútiť urobiť prvý krok.

Lenka sa bála s Marcelou rozprávať. Čím ďalej tým viac ju to však trápilo. Jedného dňa sa napokon rozhodla, že jej napíše list. Priznala svoju chybu a sľúbila, že bude lepšou kamarátkou. Napísala, že vie, že si nezaslúži odpustenie. No prosila Marcelu, aby jej napriek tomu odpustila a aby boli zase kamarátkami. Lenke trvalo asi týždeň, kým pozbierala odvahu a položila list Marcelle na lavicu.

Potom čakala.

Marcela najprv nechcela list ani otvoriť. Ten večer sedela na posteli, držala list v rukách – a napokon ho otvorila. Možno si Lenka uvedomila, ako nepekne sa zachovala.

List Marcelu šokoval. Prvýkrát si uvedomila, že hlavným a skutočným problémom Lenky je jej nízke sebavedomie. A ona ju v tom ešte podporila. Bolo jej jasné, že odpustenie si nikto nemôže „zaslúžiť“. Ak si ho zaslúži, nie je to odpustenie. Na chvíľu si v mysli predstavila, ako by ich priateľstvo vyzeralo, keby tento list prijala bez rozmyšľania. Uvedomila si aj, ako okolo nej Lenka opatrne našľapuje, aby sa jej zapáčila.

Prvýkrát v živote sa Marcela z hĺbky svojej duše rozplakala. Plakala naozaj dlho. Potom si kľakla a prosila Boha, aby jej odpustil, ako neuvážene a kruto Lenku odsúdila a ublížila jej – svojej kamarátke. Potom šla za Lenkou domov a poprosila aj ju o odpustenie.

Ich priateľstvo sa začalo opäť utužovať. Nejaký čas to však trvalo. Lenka bola stále nervózna z toho, že nie je dosť dobrá a že ak urobí nejakú chybu, Marcela jej môže zas kruto ublížiť. Marcela si zas dávala pozor, čo hovorí, takže ich rozhovory boli niekedy dosť trápne.

Ako ich príbeh pokračoval, sa dozvieme zajtra. Čo si zatiaľ myslíte? Boli ste niekedy v podobnej situácii? Ako ste sa zachovali?

Prečítajme si posledný verš nášho základného textu 2Kor 5,21. Prečo podľa vás Pavol pridal tento verš? Čo má spoločné s tým, že máme byť veľvyslancami zmierenia?²⁵

AKTIVITA

Zmierenie v sebe obsahuje vyváženosť. Dnes budeme robiť jednu tímovú aktivitu, ktorá nám ukáže, ako si môžu dvaja ľudia navzájom pomáhať pri udržiavaní rovnováhy. Rozdelte sa do dvojíc (vo dvojici nech sú približne rovnako vysokí ľudia). Teraz si všetci sadnite na zem a chrbtami sa opríte o seba. Chyťte sa za lakte a pokúste sa postaviť bez toho, aby ste sa rukami dotkli zeme.

Je to ťažké? Môžu dať úspešné dvojice nejakú radu tým, ktorým sa to ešte nepodarilo?

Povedzme si, čo sa z toho môžeme naučiť. Ako ste museli spolupracovať? Ako to môžeme aplikovať na vzťahy? Už ste vy alebo váš kamarát urobili niekedy niečo, čo takmer zničilo vaše priateľstvo? Ako ste to vyriešili? Podarilo sa vám priateľstvo obnoviť?

ŠPECIÁLNA AKTIVITA

Váš projekt z keramických a sklenených úlomkov by mal byť pomaly hotový.

ZÁVER

Ukončite stretnutie piesňou a modlitbou za obnovu. Proste Boha, aby vám ukázal, ako obnovovať vzťahy a nesústredovať sa na trest a odpykávanie hriechu.

25 Nechajte čas na diskusiu. Pomôžte mladým ľuďom uvedomiť si, že každý hriech na svete, dokonca aj Marcelino popretie priateľstva s Lenkou, už bol položený na Ježiša pri jeho ukrižovaní. Jeho cieľom nie je potrestať nás, ale obnoviť nás do plnosti lásky.

SIEDMA PREDNÁŠKA

Človek, ktorému sa odpúšťa najťažšie

ÚVOD PRE VEDÚCICH

Vysvetlili sme si všetky kroky, ktoré potrebujeme urobiť, aby sme odpustili a dosiahli zmierenie s ľuďmi, ktorí sa voči nám previnili. Niekedy je však najťažšie odpustiť sebe samému. Dnes budeme hovoriť práve o tomto odpustení a tiež o tom, aké dôsledky to má na našu vieru.

Na aktivitu budete potrebovať písacie potreby. Ak máte možnosť, vytvorte bezpečné miesto, kde môžete papiere spáliť. Nezabudnite na zápalky alebo zapaľovač.

Doplnkový materiál: Ak si myslíte, že medzi účastníkmi je niekto, kto potrebuje uistenie, že mu bolo odpustené a že ho Boh prijal, v knihe *Cesta ku Kristovi* si prečítajte kapitolu s názvom *Viera a prijatie*.

HUDBA

Nájdite piesne s témou dôvery a osobného vzťahu s Bohom, ktoré vaša mládež pozná alebo ktoré sa chcete naučiť. Ak máte svoju hymnu, určite si ju aj dnes večer zaspievajte.

ÚVOD PRE MLÁDEŽ

Pripomeňme si, z akých krokov sa skladá zmierujúce objatie.²⁶

Skôr, než budeme hovoriť o poslednom kroku – uvoľnenie objatia a odchod dvoch zmenených ľudí – musíme si ešte niečo pripomenúť. Premýšľali ste niekedy o tom, že je niekto, komu odpustiť je oveľa ťažšie než komukoľvek inému? Pre niekoho je ťažšie odpustiť sebe samému ako druhým. Prečo je to tak?

Často ide len o druhú stranu starého známeho problému – zamieňame odpustenie za ospravedlňovanie. Myslíme si, že keď sa zbavíme pocitu viny a prijmeme odpustenie príliš rýchlo alebo jednoducho, znamená to, že nám to nebolo dostatočne ľúto.

²⁶ Otvorená náruč ponúkajúca odpustenie (bez ohľadu na to, či ho druhá strana prijme alebo nie) a dokončenie objatia, keď obidve strany dôjdu k zmiereniu, ktoré môže niekedy zahŕňať aj dôsledky.

Môžeme si dokonca myslieť, že sme za svoj hriech dostatočne nepykali. Kto však zaplatil za naše hriechy? Bol to Ježiš. Ak sa teda snažíme za svoje hriechy zaplatiť sami, nedávame tým najavo, že Ježišova obeť nebola dostatočná?

Pozrime sa spolu na jeden veľmi známy verš 1Ján 1,9. Je to sľub? Alebo je tam napísané: Boh *možno bude ochotný* odpustiť vám? Nie! On odpúšťa! Dokonca je napísané, že Boh je „spravodlivý“, aby nám odpustil! To znamená, že Boh si myslí, že je to správne a férové! Ak toto odpustenie neprijmeme, nazývame ho klamárom! To by bola veľká chyba.

Dnes sa pozrieme na prvý verš nášho základného textu 2Kor 5,17. Prosím, aby ho niekto z vás prečítal. Čo znamená byť „v Kristovi“? Musíme pre to niečo urobiť alebo povedať? Môžeme si túto „novotu“ vytvoriť sami? Čo keby sme sa naozaj veľmi snažili?²⁷

Keď sa staneme novým stvorením v Kristovi, znamená to, že už nikdy nezhršíme? (Nechajte priestor na odpovede.) Znamená to, že už to nebude úmyselné. Budeme sa snažiť žiť slobodne v Ježišovej láske a vidieť sa tak, ako nás vidí on (že máme hodnotu jeho vlastného života), a vidieť tak aj ostatných bez ohľadu na to, ako sa správajú. Niekedy však opäť urobíme niečo zlé. Ak sa to stane, svoj hriech máme vyznať Bohu a tomu, komu sme ublížili. Máme napraviť, čo je v našich silách a rozhodnúť sa, že nabadúce sa zachováme lepšie.

DNEŠNÝ PRÍBEH

Pozrime sa znovu na príbeh Jozefa a jeho bratov. Nalistujte si 1Moj 44,30–33. Sme v časti príbehu, keď Jozef skryl strieborný pohár do Benjamínovho vreca a ostatným bratom povedal, že Benjamína si nechá ako otroka a ostatní môžu ísť domov. V texte čítame, čo Benjamínov starší brat Júda odpovedá Jozefovi. Prečítajte si ich rozhovor nahlas.

Ako si myslíte, že sa teraz Júda cíti?²⁸ Podľa 1Moj 37,26 to bol Júdov nápad Jozefa predat'. Myslíte si, že on alebo ktokoľvek z jeho bratov si odpustili tento veľký hriech, ktorého sa dopustili nielen voči svojmu bratovi, ale aj voči svojmu otcovi? Dnes môžeme len hádať, ako sa asi Júda cítil. Biblia o tom nič nehovorí. Poďme sa však pozrieť na koniec príbehu, ktorý sme pred niekoľkými dňami čítali. Nájdite si 1Moj 50. V tichosti si prečítajte verše 15–20. Odohráva sa to o mnoho rokov neskôr. Všetky Jákobove deti a vnúčatá si pokojne žijú v egyptskom kraji Góšen. Máte pocit, že bratia už sami sebe odpustili? Vyjadrujú obavy, že Jozef im v skutočnosti neodpustil, ale odpustenie len predstieral kvôli vtedy ešte žijúcemu otcovi. Zdá sa, že ani oni sami si ešte neodpustili.

Musíme uznať, že je ťažké odpustiť si niečo také podlé. Ich pôvodným zámerom bolo Jozefa zabiť. To by bolo ešte horšie! Ruben vtedy Jozefa zachránil. Mal v úmysle poslať ho živého späť k otcovi. Svoju úlohu v tomto smutnom príbehu zohral vo chvíli,

27 Venujte čas diskusii a zdôraznite, že len Ježiš prináša tento nový život. Jediné, čo my môžeme urobiť, je prijať ho a začať celoživotný proces každodenného učenia sa žiť a chodiť v novom živote.

28 Nechajte čas na diskusiu. Pomôžte účastníkom uvedomiť si, že Júda spomína na svoj hriech, ako navrhol, aby Jozefa predali do otroctva. Potom musel celé roky otcovi klamať.

keď bratia jednomyselne klamali otcovi, že Jozefa roztrhala divá zver. Jákob vtedy takmer zomrel od žiaľu. Je pravdepodobné, že jedným z dôvodov, prečo nedokázali veriť, že im Jozef naozaj odpustil, bolo to, že oni sami si neodpustili. Keď Jákob zomrel, zrejme to už bolo pre nich ľahšie.

Teraz sa zamyslime nad problémom odpustenia seba samému v kontexte nášho včerajšieho príbehu. Pamätáte si na Marcelu a Lenku? Marcela zaprela svoje priateľstvo s Lenkou a škaredo o nej hovorila pred inou osobou. Potom Lenke povedala, že sa s ňou už nechce kamarátiť. Priateľstvo, ktoré bolo veľmi silné a pre obe dievčatá dôležité, utrhlo zásadnú ranu. Keď si vzájomne odpustili a dali svojmu vzťahu novú šancu, začali svoje priateľstvo opäť budovať. Stálo ich to však veľa námahy a vyžadovalo si to čas.

A to z dvoch dôvodov. Po prvé, trvá nejaký čas, kým sa vo vzťahu obnoví dôvera. Lenka sa stále bála, že ju Marcela môže odsúdiť a pozerat' sa na ňu zhora alebo ju dokonca ohovoriť pred ostatnými.

Po druhé, obe stále cítili vinu. Lenka vedela, že svojím nezodpovedným správaním spôsobila obom ťažkosti. Teraz sa veľmi bála byť „hlúpou“. Nechcela, aby sa na ňu Marcela zase nahnevala. A tak sa snažila potláčať svoju prirodzenú a Bohom jej danú veselosť. Snažila sa byť stále zodpovedná, čo je fajn, ale bála sa prejaviť trochu humoru. Stále „našľapovala veľmi opatrne a po špičkách“.

Marcela mala ešte vážnejší dôvod cítiť sa vinná. Tiež mala svoje chyby. Jej neopatrný jazyk ju často dostal do problémov. Tentoraz sa však dopustila vážneho hriechu a zranila osobu, ktorá pre ňu veľa znamenala. Neustále mala pred očami, ako ostro vystúpila a ako neláskavo znel jej hlas, keď sa sťažovala na Lenku pred inou kamarátkou. Dobré si pamätala na bolesť a prekvapenie, ktoré videla v Lenkinej tvári. Už hádam stokrát si povedala: *Keby som sa jej bola hneď ospravedlnila! Bolo to dosť zlé, ale mohla som sa ňou hneď ísť a povedať jej: „Ospravedľujem sa, ospravedľujem sa! Nemyslela som to tak! Nemyslím si, že by to bolo také hrozné a aspoň by to netrvalo tak dlho.* Namiesto toho otvorene zavrhla ich priateľstvo a nechala tam plačúcu Lenku samu.

Teraz sa usilovne snažila byť v každej chvíli milá. Ich obvyklé vtipkovanie sa vytrátilo. Obe sa k sebe správali ako v rukavičkách. Potom sa samy seba pýtali, či sa vôbec niekedy obnoví ich priateľstvo.

Pri jednej spomienke na túto situáciu si Marcela uvedomila, že sa musí ospravedlniť aj druhej kamarátke. Vyhľadala ju a zahanbene povedala: „Spomínaš si, aká som bola vtedy na Lenku strašne nahnevaná?“

Odvtedy už síce prešlo niekoľko týždňov, ale kamarátka Romana prikývla: „Áno, pamätám si.“

Marcela zvesila hlavu. Romana ju musí nenávidieť! „Lenke som sa ospravedlnila a ona mi odpustila. Teraz sa snažím byť lepšou kamarátkou. Uvedomila som si, že sa musím ospravedlniť aj tebe. Už nikdy v živote to neurobím.“

„Odpúšťam ti,“ povedala Romana. Položila ruku na Marcelino rameno a počkala, kým Marcela zdvihne hlavu. „Vážne. Odpúšťam ti. Už sa kvôli tomu netráp.“

Marcela cítila, ako sa jej hrnú slzy do očí. „Nenávidím sa! Nemôžem prestať myslieť na výraz v jej tvári!“

„Nehovorila si, že ti odpustila?“

„Áno, odpustila. Je to anjelik!“

Romana sa zasmiala. „Myslím si, že nie je ani anjelik, a nie je ani taká, ako si ju vtedy opísala.“

„Áno, ale...“

„Ale čo?“

„Stále sa cítim veľmi zle. Verím, že nám Boh odpustí, keď ho o to prosíme, ale... Stále sa cítim veľmi previnilo. Nedokážem sa zbaviť pochybnosti, či som svoj hriech *skutočne* vyznala a oľutovala.“

„Nepokúšaš sa zaplatiť za svoj hriech tým, že sa budeš cítiť dost' dlho previnilo?“ spýtala sa Romana.

Marcela sa vydesila. „Nemyslím si... Ale... Možno... Vďaka, Romana, musím ísť za Lenkou!“

Popoludní povedala Marcela Lenke to, čo jej povedala Romana. „Zdá sa mi, ako keby som sa snažila cítiť dostatočne previnilo nato, aby som ti to mohla splatiť!“

„Ale Marci, predsa vieš, že Ježiš zomrel za všetky naše hriechy!“

„Viem, ale zdá sa mi, že naše priateľstvo už nie je také, aké bolo predtým. Správame sa k sebe tak opatrne. Už nie si taká uletená a ja mám rada, keď si uletená!“

„Fakt?“

„Áno a je mi ľúto, že som niekedy spôsobila, že si si myslela opak!“

„No, ja mám tiež rada, keď si tárajka.“

„Vážne?“

„Áno. Myslím si, že by sme si mali odpustiť nielen navzájom, ale tiež samy sebe! Mali by sme byť také, aké v skutočnosti sme a nenaštváť sa zakaždým, keď jedna z nás prekročí určitú hranicu. Myslím, že si v tom môžeme vzájomne pomáhať. Ty mi môžeš pomôcť nebyť takou uletenou, najmä keď je už načase upokojiť sa a... napríklad sa učiť.“

„Súhlasím,“ povedala Marcela. „A ty by si mi mohla pomôcť naučiť sa, kedy je načase zmĺknuť. Keď začnem ohovárať alebo keď ma niečo naštvie, môžeš mi pripomenúť, že sa mám upokojiť a napočítat do desať.“

„Mohli by sme sa spolu aj modliť. Som si istá, že aj to nám môže pomôcť,“ dodala Lenka.

„Si taká múdra, Lenka,“ povedala Marcela.

„Ja?! Múdra?!“

„Áno, ty. Budeme sa spolu modliť. Alebo vieš čo? Sľúbme si, že sa budeme modliť každý deň. Je pravda, že si môžeme navzájom pomáhať, ale len Ježiš nás môže naozaj zmeniť.“

Čo si myslíte o riešení, ktoré navrhli Marcela a Lenka? Čo by ste im povedali, keby boli vaše kamarátky? Máte niekedy problém odpustiť sami sebe? Už sa vám stalo, že keď ste neprijali Božie odpustenie, nazvali ste ho klamárom? Stalo sa vám, že ste tvrdili, že ste prijali jeho odpustenie, ale pritom ste si neodpustili a konali ste, akoby ste boli svätejší než sám Boh? Dnešná aktivita nám chce pomôcť zbaviť sa podobných prekážok, ktoré si kladieme sami.

AKTIVITA

Dnes si napíšeme iný list. Budeme písať sebe. Vyznajte sebe i Bohu všetky hriechy, ktoré vás ešte trápia. Ak sa potrebujete s niekým porozprávať, zapíšte si to. Napíšte všetko, čo chcete, aby Boh z vášho života odstránil. Potom tieto listy spolu spálime. Pri pohľade na dym stúpajúci z vašich listov si predstavte, že tak podobne od vás odchádzajú vaše hriechy. Poproste Boha, aby vo vás žil skrze svojho Svätého Ducha. Aby vám pomohol zmeniť, čo je potrebné, aby ste mohli žiť nový život v jeho pokoji a s vedomím, že ste milovaní, že vám bolo odpustené a že môžete odpustiť aj sami sebe.

ŠPECIÁLNA AKTIVITA

Váš umelecký projekt je už takmer hotový. Pri práci dnes premýšľajte najmä o svojich „rozbitých kusoch“ a tiež o tom, čo krásne Boh z vášho života vytvára.

ZÁVER

Ukončite stretnutie piesňou a modlitbami za úplné odpustenie a úplné prijatie Božieho odpustenia.

ÔSMA PREDNÁŠKA

Nový život

ÚVOD PRE VEDÚCICH

Objatie má ešte jeden často prehliadaný posledný krok – uvoľnenie objatia a odchod. V prípade zmierujúceho objatia to znamená, že obaja účastníci budú odchádzať ako noví ľudia. Hriech, jeho dôsledky a škodlivé účinky na nich zanechali stopy. Vďaka odpusteniu a uzdraveniu sú však premenení. Vedia, že Boh s nimi súcití. Dnes sa sústredíme na poslednú časť všetkých príbehov, o ktorých sme tento týždeň hovorili. Na konci stretnutia si ešte pripomenieme celý náš základný text 2Kor 5,17–21. Namiesto dlhej prednášky dnes venujeme viac času diskusií.

Môžete si so sebou vziať všetky maľby alebo iné vizuálne pomôcky, ktoré ste používali počas celého týždňa. Na dnešnú aktivitu budete potrebovať výtvarné pomôcky. Ak je to možné, vytvorte odznaky alebo visačky s nápisom „Veľvyslanci zmierenia“ alebo na záverečný ceremoniál použite tie, ktoré ste už vyrobili.

HUDBA

Zaspievajte si piesne o úplnej obnove a o novom živote. Ak sa vám podarilo zložiť si vlastnú hymnu, opäť si ju spolu zaspievajte.

ÚVOD PRE MLÁDEŽ

Dnes sa stretávame pri poslednej prednáške. Počas tohto modlitebného týždňa sme sa naučili niečo nové o odpustení a zmierení. Dozvedeli sme sa, že odpustenie nie je ospravedľovanie hriechu. Premýšľali sme o úplnom zmierení ako o objatí. Aké má časti?²⁹ Nakoniec musíte objatie uvoľniť a odísť, však? Ani klasické fyzické objatie netrvá večne. Možno sa niekedy objímate s niekým, koho máte veľmi radi, a pritom vám napadne: „Keby to tak trvalo večne!“ Ale v skutočnosti to nechcete! Život by bol dosť zložitý, keby ste museli vykonávať svoje každodenné povinnosti v niečom objatí!

Uvoľnenie z objatia a odchod sú v zmierujúcom objatí veľmi dôležité prvky. Obidve osoby boli predchádzajúcim konaním zranené, nech šlo o čokoľvek. Po ponuke a prijatí odpustenia sa uzdravili alebo sa začali uzdravovať. Začali tiež nanovo budovať vzájomný vzťah. To znamená, že z tejto udalosti odchádzajú zmenení; sú trochu iní, než boli. Obidvaja môžu mať väčší súcit s ostatnými, ktorí zhršli alebo voči ktorým sa niekto previnil.

29 Uvoľnenie, objatie, odchod.

Náš dnešný program bude trochu iný. Namiesto nového príbehu budeme diskutovať o tom, ako sa skončili tie, o ktorých sme počas týždňa uvažovali. Ku každému príbehu vám položím niekoľko otázok a vy sa budete snažiť na ne odpovedať. Nie vždy možno budeme odpovede poznať, ale môžeme uvažovať, ako by sme sa my cítili a konali v podobnej situácii. Po ukončení modlitebného týždňa nám to pomôže byť odhodlanými veľvyslancami zmierenia.

AKO SA NAŠE PRÍBEHY SKONČILI...

Na začiatku týždňa sme sa dozvedeli, aké rozhodnutie urobila Božia Trojica dávno predtým, než vôbec začal existovať čas. Rozhodli sa, že keď niekto zhreší, postarajú sa o to, aby zmierili svet. Syn príde na zem, bude tu žiť a zomrie ako ľudská bytosť, aby premostil priepasť spôsobenú zlom hriechu. Potom Boh stvoril náš svet. Netrvalo dlho a Adam s Evou sa rozhodli konať spôsobom, ktorý bol prejavom nedôvery voči Bohu. Prestúpili tým zákon lásky, na základe ktorého Boh stvoril vesmír a čas.

Spomínate si, ako im Boh otvoril svoju náruč, aby im ponúkol odpustenie?³⁰

Ako malo podľa Božieho vysvetlenia nastať odpustenie?³¹

Ako Adam s Evou odpovedali?

Podľa čoho to vieme?

Ako sa zmenil ich život v dôsledku hriechu a prijatia Božieho odpustenia a zaslúbeného Vykupiteľa?

Ďalší príbeh bol o Ježišovi, ktorý prišiel na túto zem, aby tu žil a zomrel za nás. Ako otvoril náruč celému svetu? Spomínate si na náš obrázok?³²

Komu konkrétne odpustil a pre koho prosil od Boha odpustenie?

Ďalší večer sme porovnávali Judášovo a Petrovo zapretie Ježišovej lásky.

Ako zradil Ježiša Judáš?

Ako zradil Ježiša Peter?

Ako im Ježiš ponúkol odpustenie a zmierenie?

Keď Judáš túto ponuku neprijal, ako sa zmenil jeho život?

Nezabudnite, že ak nás Boh miluje, naše rozhodovanie má vplyv aj na *jeho* život!

Čo si myslíte, ako sa Boh, Ježiš a Duch Svätý cítili, keď Judáš spáchal samovraždu?

Ako sa zmenil Petrov život, keď prijal Ježišovo odpustenie?

Spomínali sme tiež príbeh ženy pri studni. Ako jej Ježiš ponúkol odpustenie a zmierenie?

Ako sa zmenil jej život?

Aká zmena nastala v celom meste?

Myslíte si, že aj žena ponúkla odpustenie tým, ktorí sa k nej nezachovali najlepšie? Svoju odpoveď vysvetlite.

Hovorili sme aj o odpustení, ktoré Jozef ponúkol svojim bratom po tom, čo sa voči nemu zachovali tak kruto. Dozvedeli sme sa, že v tejto rodine pravdepodobne

30 Keď chodil po záhrade a hľadal ich.

31 Náznať v 1Moj 3,15.

32 Ak ho máte, ukážete ho ostatným.

ku skutočnému zmierujúcemu objatiu nikdy nedošlo. Dokonca aj po otcovej smrti, to znamená po niekoľkých rokoch, sa bratia stále báli, že sa im Jozef pomstí. Spomínate si, ako Jozef zareagoval na ich obavy?³³ Nevieme, či vtedy už dokázali prijať jeho odpustenie. Skúste povedať, ako by sa ich život zmenil, ak by odpustenie prijali alebo neprijali.

Náš prvý príbeh zo súčasnosti bol o Lei, ktorá musela nechať odísť svojho manžela. Zúfalo sa modlila, aby manžel dovolil Bohu, nech ho zmení. Aj keď to bolo veľmi bolestivé a ťažké, Lea sa naučila žiť s postojom odpustenia, hoci nevedela, či vôbec niekedy bude mať príležitosť svojmu manželovi odpustenie ponúknuť. Čo si myslíte, ako ju to zmenilo?

Ako sa mohol jej život zmeniť, keby jej manžel odpustenie prijal a dokončil zmierujúce objatie?

Mária Magdaléna nám krásne ukázala, aké zmeny v živote nastanú, keď človek prijme odpustenie a zmierenie. Ako sa zmenil jej život? Čím to dala najavo?

Myslíte si, že Šimon alebo tí, čo s ním boli pri stole, sa vďaka Márii niečo naučili o odpustení? Predstavte si tie milióny ľudí, ktorí tento príbeh v priebehu dvoch tisícročí počuli! Nemáte chuť stretnúť sa v nebi s tými, ktorých život sa zmenil práve vďaka tomuto príbehu?

Hlavnou postavou ďalšieho príbehu zo súčasnosti bol pán Johnson, muž odsúdený za vraždu. Jeho nevlastná dcéra mu napokon tento čin odpustila. Ako sa životy týchto dvoch ľudí zmenili – najprv hriechom a potom odpustením?

Zoznámili sme sa tiež s Marcelou a Lenkou, dvoma kamarátkami, ktorých priateľstvo sa naštrbilo hriechom jednej z nich. Ako sa ich život v dôsledku tohto hriechu zmenil?

Kto ďalší bol týmto hriechom zasiahnutý?

Čo sa stalo, keď si navzájom ponúkli odpustenie a aj ho prijali? Ako sa ich život zmenil?

Od Marcely a Lenky sme sa naučili, že je dôležité odpustiť aj samému sebe. Koho nazývame klamárom, keď v sebe stále nosíme pocit viny za niečo, čo sme urobili? Komu tým ničíme život? Keď úplne prijmeme Božie odpustenie a zmierime sa s ním, ako sa zmení náš život?

Má niekto z vás skúsenosť s tým, ako odpustenie zmenilo jeho život? Môžete sa o to s nami podeliť? Neprehrádzajte však dôverné detaily, tie patria niekomu inému.

Prečítajme si celý náš základný text 2Kor 5,1–21.³⁴

Ja chcem byť veľvyslancom zmierenia. A vy?

Ak áno, jedného dňa, keď budeme stáť na sklenenom mori, stretieme sa s ľuďmi, ktorých život sa zmenil, pretože sa tiež rozhodli žiť pre Boha a žiť v jeho láske. Spolu budeme súčasťou tejto nádhernej scény. Ellen Whiteovej bola ukázaná v jednom videní. Zaznamenala ho v knihe Veľký spor vekov (alebo Z tieňa do slávy).

³³ Plakal.

³⁴ Vždy niekoho poprosť, nech prečíta jeden verš. Potom sa zastavte, aby ste o ňom mohli diskutovať. Tak pokračujte pri každom verši až do konca.

„Keď budú vykúpení privítaní v Božom meste, priestorom zaznie jasavý chválospev Pánovi. Prvý Adam sa má stretnúť s druhým Adamom. Boží Syn čaká s otvorenou náručou, aby prijal praotca ľudského rodu – bytosť, ktorú stvoril a ktorá sa vzbúrila proti svojmu Tvorcovi. Pre hriech prvého človeka sú na tele Spasiteľa stopy ukrižovania. Keď Adam uvidí jazvy po strašných klincoch, nepadne svojmu Pánovi do náručia, ale pokorne k jeho nohám a zvolá: ‚Hoden je Baránok, ten obetovaný!‘ Spasiteľ ho láskyplne zdvihne a vyzve ho, aby sa znova podíval na svoj rajský domov, z ktorého musel na taký dlhý čas odísť.

Pozemský život Adama po odchode z raja bol plný utrpenia a žiaľu. Každý uschnutý list, každé obetné zviera, každé narušenie prírody, každá škvrna na čistote človeka mu znova pripomenuli jeho hriech. Pri pohľade na šíriacu sa bezbožnosť ho trápila nesmierna lútosť, ktorú umocnili výčitky, že všetko to nešťastie zapríčinil on, a teda nemá právo niekoho varovne napomínať. Za svoje prestúpenie trpezlivo a pokorne znášal trest takmer tisíc rokov. Svoj hriech úprimne ľutoval, veril v zásluhy zaslúbeného Spasiteľa a zomrel v nádeji na vzkriesenie. Za jeho vinu a hriech zaplatil Boží Syn. Teraz vďaka zmiereniu prostredníctvom Krista môže Adam prevziať svoje pôvodné panstvo.“ (VSV 476)

Aký slávny pohľad! V rámci dnešnej aktivity vás pozývam, aby ste nakreslili osobu, s ktorou by ste sa chceli v nebi zmieriť. Alebo môžete nakresliť Adama a Evu, ako sa stretávajú s Ježišom.

POSLEDNÁ ŠPECIÁLNA AKTIVITA

Ak ste projekt ešte nedokončili, urobte to dnes. Rozprávajte sa o tom, ako Boh dokáže vytvoriť z toho, čo sme rozbili a pokazili, niečo nové a krásne. Naplánujte si, kedy budete svoj dokončený projekt prezentovať a kde ho umiestnite. Môžete k nemu niečo napísať a vysvetliť jeho význam.

ZÁVER

Pred modlitbou sa spýtajte, kto by chcel sľúbiť, že bude žiť v láske a chce byť veľvyslancom zmierenia. Poproste tých, ktorí sa tak rozhodli, aby sa postavili. Ak pre nich máte odznaky alebo visačky, rozdajte ich. Formálnosť ceremoniálu nechávame na vás.

Ukončite stretnutie modlitbami vďačnosti a svojou hymnou.

Poznámky:

Poznámky:

Poznámky:

PREDNÁŠKY MODLITEBNÉHO TÝŽDŇA MLÁDEŽE 2020

Názov: OBJATIE

Téma: ODPUSTENIE A ZMIERENIE

Autorka: Debbonnaire Kovacs

Preklad: Marcela Bieliková

Zodpovedná redaktorka: Michaela Hrachovcová

Grafická úprava: Jaromír Pokorný

Fotografia na obálke: shutterstock.com

Tisk: ARTRON, s. r. o., Boskovice

Vydal Advent-Orion, s. r. o., Praha

Prvé vydanie, 2020

ISBN 978-80-7172-620-3